

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech** 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 441/2014 ze dne 30. dubna 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 29/2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojením pro jednotné evropské nebe⁽¹⁾** 37
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 442/2014 ze dne 30. dubna 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 1235/2008, pokud jde o žádosti o zařazení na seznam třetích zemí uznaných pro účely rovnocennosti v souvislosti s dovozem ekologických produktů⁽¹⁾** 39
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 443/2014 ze dne 30. dubna 2014, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011, pokud jde o spouštěcí hodnoty pro dodatečná cla na rajčata, okurky salátové, stolní hrozny, meruňky, třešně, s výjimkou višní, broskve včetně nektarinek a švestky** 41
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 444/2014 ze dne 30. dubna 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 43

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

- ★ **Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 57 – Jednotná ustanovení pro schvalování světlometů pro motocykly a vozidla za ně považovaná** 45

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/41/EU

ze dne 3. dubna 2014

o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na podnět Belgického království, Bulharské republiky, Estonské republiky, Španělského království, Rakouské republiky, Republiky Slovinsko a Švédského království,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si stanovila cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) V souladu s čl. 82 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie má být justiční spolupráce v trestních věcech v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí, jež je od zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 obecně označována za základní kámen justiční spolupráce v trestních věcech v rámci Unie.
- (3) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ⁽²⁾ vyřešilo potřebu okamžitého vzájemného uznávání příkazů s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění důkazních prostředků. Jelikož se ovšem daný nástroj omezuje na fázi zajištění, je zapotřebí příkaz k zajištění doplnit samostatnou žádostí o předání důkazních prostředků státu vydávajícímu příkaz (dále jen „vydávající stát“) v souladu s pravidly platnými pro vzájemnou spolupráci v trestních věcech. Výsledný postup vyžaduje dva úkony, což oslabuje jeho účinnost. Tato pravidla navíc existují vedle tradičních nástrojů spolupráce a příslušné orgány jich tak v praxi využívají jen zřídka.
- (4) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ⁽³⁾ o evropském důkazním příkazu bylo přijato za účelem uplatnění zásady vzájemného uznávání pro účely zajištění předmětů, listin a údajů pro řízení v trestních věcech. Evropský důkazní příkaz se však vztahuje pouze na již existující důkazní prostředky a týká se tak úzké části justiční spolupráce v trestních věcech, jež souvisí s důkazními prostředky. Vzhledem k jeho omezené oblasti působnosti mohou příslušné orgány libovolně užívat buď nový postup, nebo postupy vzájemné právní pomoci, jež v každém případě zůstávají použitelné pro důkazní prostředky nespádající do oblastí působnosti evropského důkazního příkazu.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. března 2014.

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii (Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45).

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72).

- (5) Po přijetí rámcových rozhodnutí 2003/577/SVV a 2008/978/SVV se ukázalo, že stávající rámec pro shromažďování důkazních prostředků je příliš roztržštěný a složitý. Je proto třeba zaujmout nový přístup.
- (6) Ve Stockholmském programu přijatém Evropskou radou ve dnech 10.–11. prosince 2009 Evropská rada uvedla, že je třeba dále usilovat o zavedení komplexního systému pro získávání důkazů v případech, jež mají přeshraniční rozměr; tento systém by měl být založen na zásadě vzájemného uznávání. Evropská rada uvedla, že stávající nástroje v dané oblasti tvoří neuspořádaný systém a že je zapotřebí nového přístupu založeného na zásadě vzájemného uznávání, který však rovněž zohlední pružnost tradičního systému vzájemné právní pomoci. Evropská rada proto vyzvala k vytvoření komplexního systému, který nahradí všechny stávající nástroje v této oblasti včetně rámcového rozhodnutí 2008/978/SVV, který se bude v co největším rozsahu vztahovat na všechny druhy důkazů, bude obsahovat lhůty pro vykonání a co nejvíce omezí důvody pro odmítnutí.
- (7) Tento nový přístup je založen na jednotném nástroji nazvaném evropský vyšetřovací příkaz. Evropský vyšetřovací příkaz má být vydáván za účelem provedení jednoho či několika konkrétních vyšetřovacích úkonů ve státě, který evropský vyšetřovací příkaz vykonává (dále jen „vykonávající stát“), s cílem shromáždit důkazy. To zahrnuje získávání důkazů, které již má vykonávající orgán k dispozici.
- (8) Evropský vyšetřovací příkaz by měl mít horizontálně vymezenou oblast působnosti, a měl by se proto vztahovat na všechny vyšetřovací úkony zaměřené na shromažďování důkazů. Vytvoření společného vyšetřovacího týmu a shromažďování důkazů v rámci tohoto týmu však vyžaduje zvláštní pravidla, která je třeba stanovit odděleně. Aniž je dotčeno uplatňování této směrnice, měly by se tudíž na tento druh vyšetřovacích úkonů i nadále vztahovat stávající nástroje.
- (9) Tato směrnice by se neměla vztahovat na přeshraniční sledování podle úmluvy k provedení Schengenské dohody ⁽¹⁾.
- (10) Evropský vyšetřovací příkaz by měl být zaměřen na vyšetřovací úkon, který má být proveden. K rozhodnutí o tom, který vyšetřovací úkon má být použit, je na základě své znalosti detailů příslušného vyšetřování nejlépe povolán vydávající orgán. Vykonávající orgán by však měl, kdykoli je to možné, využít jiný typ vyšetřovacího úkonu, pokud požadovaný úkon v rámci jeho vnitrostátního práva neexistuje, nebo by v obdobném vnitrostátním případě nebyl dostupný. Dostupnost by měla odkazovat na případy, kdy požadovaný vyšetřovací úkon podle práva vykonávajícího státu existuje, avšak jeho využití je možné pouze v určitých situacích, například pokud daný vyšetřovací úkon může být proveden pouze v případě trestných činů s určitým stupněm závažnosti, vůči osobám, u nichž již existuje určitý stupeň podezření, nebo se souhlasem dotčené osoby. Vykonávající orgán může rovněž využít jiný druh vyšetřovacího úkonu, pokud jím dosáhne stejného výsledku jako s vyšetřovacím úkonem uvedeným v evropském vyšetřovacím příkazu, a to způsobem, který méně zasahuje do základních práv dotčené osoby.
- (11) Evropský vyšetřovací příkaz by měl být využit, pokud se výkon vyšetřovacího úkonu jeví pro daný případ jako přiměřený, vhodný a použitelný. Vydávající orgán by se měl tedy ubezpečit, že jsou hledané důkazy nezbytné a přiměřené pro účel řízení, že je zvolený vyšetřovací úkon nezbytný a přiměřený pro shromáždění dotčených důkazů a že by měl být prostřednictvím vydání evropského vyšetřovacího příkazu zapojen do shromažďování těchto důkazů jiný členský stát. Stejně posouzení by se mělo provádět i v rámci postupu potvrzování v případech, kdy je podle této směrnice požadováno potvrzení evropského vyšetřovacího příkazu. Výkon evropského vyšetřovacího příkazu by neměl být odmítnut na základě důvodů jiných, než jaké jsou stanoveny touto směrnicí. Vykonávající orgán by však měl být oprávněn zvolit mírnější vyšetřovací úkon než úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu, umožní-li to dosáhnout podobných výsledků.
- (12) Při vydávání evropského vyšetřovacího příkazu by měl vydávající orgán věnovat zvláštní pozornost tomu, aby bylo zajištěno plné dodržování práv stanovených v článku 48 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Stežejními prvky základních práv, jež Listina uznává v oblasti trestní spravedlnosti, je presumpce nevinny a právo na obhajobu v trestním řízení. Každé omezení těchto práv vyšetřovacím úkonem nařízeným v souladu s touto směrnicí by mělo být ve shodě s požadavky stanovenými v článku 52 Listiny, pokud jde o nezbytnost, proporcionalitu a cíle, jež by mělo sledovat, a to zejména ochranu práv a svobod druhého.

(1) Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

- (13) Za účelem zajištění předání evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému orgánu vykonávajícího státu může vydávající orgán využít všechny možné nebo příslušné způsoby předání, například zabezpečeného telekomunikačního systému Evropské soudní sítě, Eurojustu nebo jiných kanálů využívaných justičními nebo donucovacími orgány.
- (14) Členské státy jsou vyzývány k tomu, aby do prohlášení o jazykovém režimu zahrnuly vedle svého úředního jazyka (svých úředních jazyků) alespoň jeden jazyk, který se v rámci Unie běžně používá.
- (15) Při provádění této směrnice by měly být zohledněny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ⁽¹⁾, 2012/13/EU ⁽²⁾ a 2013/48/EU ⁽³⁾, které se týkají procesních práv v trestním řízení.
- (16) Neinvazivními opatřeními by v závislosti na vnitrostátním právu mohla být například taková opatření, která neporušují právo na soukromí nebo vlastnické právo.
- (17) Zásada *ne bis in idem* je jednou ze základních právních zásad Unie, již uznává Listina a rozvíjí judikatura Soudního dvora Evropské unie. Vykonávající orgán by proto měl mít možnost výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnout, pokud by jeho výkon byl s uvedenou zásadou v rozporu. Vzhledem k předběžné povaze řízení, v jehož rámci je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, by jeho výkon nemělo být možné odmítnout, pokud je jeho cílem stanovit případný rozpor se zásadou *ne bis in idem* nebo pokud vydávající orgán poskytne ujištění, že důkazy předané v důsledku výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nebudou použity k trestnímu stíhání nebo postihu osoby, v jejíž věci již bylo pro stejné skutky vydáno v jiném členském státě pravomocné rozhodnutí.
- (18) Stejně jako je tomu u jiných nástrojů vzájemného uznávání, není ani touto směrnicí pozměněna povinnost dodržovat základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a v Listině. Pro vyjasnění této skutečnosti je do znění směrnice vloženo zvláštní ustanovení.
- (19) Vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva v rámci Unie je založeno na vzájemné důvěře a na předpokladu dodržování práva Unie, a zejména základních práv, ze strany ostatních členských států. Tento předpoklad je však vyvratitelný. Existují-li tedy závažné důvody se domnívat, že provedení vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu by vedlo k porušení základního práva dotčené osoby a že vykonávající stát by porušil své povinnosti týkající se ochrany základních práv uznaných v Listině, měl by být výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnut.
- (20) Měla by existovat možnost odmítnout evropský vyšetřovací příkaz, pokud by jeho uznání nebo výkon ve vykonávajícím státě mělo za následek porušení imunity nebo výsady v daném státě. V právu Unie neexistuje společná definice toho, co imunita nebo výsada představuje, a proto se přesná definice těchto pojmů ponechává na vnitrostátním právu, které může zahrnovat ochranná opatření vztahující se na lékařské a právní profese, avšak nemělo by být vykládáno způsobem, který by byl v rozporu s povinností zrušit určité důvody pro odmítnutí uvedené v protokolu k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ⁽⁴⁾. To může zahrnovat i pravidla související se svobodou tisku a svobodou projevu v jiných médiích, přestože nejsou nezbytně považována za výsadu či imunitu.
- (21) V zájmu zajištění rychlé, účinné a důsledné spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy je nezbytné stanovit lhůty. Rozhodování o uznání či výkonu, jakož i samotné provedení vyšetřovacího úkonu, by mělo probíhat se stejnou rychlostí a prioritou jako v obdobném vnitrostátním případě. Je třeba stanovit lhůty, aby bylo zajištěno, že rozhodnutí bude přijato či vykonáno v přiměřené době nebo že budou splněny procesní požadavky ve vydávajícím státě.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaný Radou v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. C 326, 21.11.2001, s. 2).

- (22) Opravné prostředky proti evropskému vyšetřovacímu příkazu by měly být přinejmenším rovnocenné prostředkům, které jsou proti danému vyšetřovacímu úkonu k dispozici ve vnitrostátním případě. Členské státy by v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy měly zajistit uplatnitelnost těchto opravných prostředků, a to i prostřednictvím včasného informování každé zúčastněné strany o možnostech a způsobech jejich využití. V případech, kdy zúčastněná strana ve vykonávajícím státě vznese námitky proti evropskému vyšetřovacímu příkazu, pokud jde o věcné důvody k vydání příkazu, je vhodné, aby byly informace o tomto napadení předány vydávajícímu orgánu a aby byla zúčastněná strana odpovídajícím způsobem informována.
- (23) Náklady vzniklé na území vykonávajícího státu v souvislosti s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu by měl uhradit výhradně tento stát v souladu s obecnou zásadou vzájemného uznávání. Výkonem evropského vyšetřovacího příkazu však mohou vykonávajícímu státu vzniknout mimořádně vysoké náklady. Tyto mimořádně vysoké náklady mohou souviset například se složitými znaleckými posudky, rozsáhlou policejní operací nebo se sledováním během dlouhého časového období. Tyto náklady by neměly výkon evropského vyšetřovacího příkazu ztěžovat a vydávající a vykonávající orgány by se měly pokusit stanovit náklady, které je třeba považovat za mimořádně vysoké. Otázka nákladů by se mohla stát předmětem konzultací mezi vydávajícím a vykonávajícím státem a doporučuje se, aby tuto otázku vyřešily ve fázi konzultací. V krajním případě může vydávající orgán rozhodnout o vzetí evropského vyšetřovacího příkazu zpět, nebo o jeho ponechání v platnosti, přičemž část nákladů, které vykonávající stát považuje za mimořádně vysoké a zároveň nezbytně nutné v průběhu řízení, by měl uhradit vydávající stát. Daný mechanismus by neměl být dodatečným důvodem odmítnutí a v žádném případě by neměl být zneužíván k odkladu nebo zamezení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.
- (24) Evropský vyšetřovací příkaz zavádí jednotný rámec pro získávání důkazů. Pro některé druhy vyšetřovacích úkonů jsou však nezbytná další pravidla, jež by měla být stanovena v evropském vyšetřovacím příkazu, jako například dočasné předání osob ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody, výslech prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference, získávání informací o bankovních účtech či bankovních transakcích, sledování zásilky nebo skryté vyšetřování. Evropský vyšetřovací příkaz by se měl vztahovat na vyšetřovací úkony, s nimiž je spojeno shromažďování důkazů v reálném čase, průběžně a v rámci určitého období, avšak v případě potřeby by se vydávající a vykonávající stát měly dohodnout na praktických ujednáních v zájmu zohlednění rozdílů mezi svými vnitrostátními právními předpisy.
- (25) Tato směrnice stanoví pravidla pro provedení vyšetřovacího úkonu ve všech fázích trestního řízení, včetně řízení před soudem, v případě potřeby za účasti dotčené osoby, s cílem získat důkazy. Evropský vyšetřovací příkaz může být kupříkladu vydán za účelem dočasného předání této osoby do vydávajícího státu nebo za účelem provedení výslechu prostřednictvím videokonference. Má-li však být osoba předána do jiného členského státu za účelem trestního stíhání včetně předvedení této osoby před soud pro účely soudního jednání, měl by být vydán evropský zatýkácí rozkaz v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV ⁽¹⁾.
- (26) S ohledem na přiměřené využívání evropského zatýkácího rozkazu by měl vydávající orgán zvážit, zda by evropský vyšetřovací příkaz nebyl účinným a přiměřeným prostředkem pro další průběh trestního řízení. Vydávající orgán by měl zejména zvážit, zda by vydání evropského vyšetřovacího příkazu za účelem výslechu podezřelé nebo obviněné osoby prostřednictvím videokonference nemohlo posloužit jako účinná alternativa.
- (27) Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán s cílem získat důkazy o účtech jakékoli povahy vedených v bance nebo nebankovní finanční instituci na jméno osoby, proti které je vedeno trestní řízení. Tuto možnost je třeba chápat širěji v tom smyslu, že zahrnuje nejen podezřelé nebo obviněné osoby, ale kteroukoli jinou osobu, v souvislosti s níž považují příslušné orgány tuto informaci za nezbytnou pro průběh trestního řízení.
- (28) Pokud je ve směrnici odkazováno na finanční instituce, je tento pojem třeba vykládat v souladu s příslušnými definicemi uvedenými v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽²⁾.
- (29) Je-li evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem získání „údajů“ o konkrétním bankovním účtu, mělo by se „údaji“ rozumět alespoň jméno a adresa majitele účtu, podrobnosti o jakékoli plné moci k tomuto účtu a veškeré další údaje nebo dokumenty, které majitel účtu poskytl při otevření účtu a které jsou stále v držení banky.

(1) Rámcové Rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

- (30) Možnosti spolupráce podle této směrnice týkající se odposlechu telekomunikačního provozu by neměly být omezeny na obsah telefonické komunikace, ale mohly by rovněž zahrnovat shromažďování souvisejících provozních a lokalizačních údajů, což by příslušným orgánům umožnilo vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem získání údajů o telekomunikačním provozu, které představují menší zásah. Na evropský vyšetřovací příkaz vydaný za účelem získání provozních a lokalizačních údajů telekomunikačního provozu z minulosti by se měla vztahovat stejná obecná úprava výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, přičemž evropský vyšetřovací příkaz by v závislosti na vnitrostátním právu vykonávajícího státu mohl být považován za invazivní vyšetřovací úkon.
- (31) Je-li několik členských států schopno poskytnout nutnou technickou pomoc, měl by být evropský vyšetřovací příkaz zaslán pouze jednomu z nich, přičemž by se měla dát přednost členskému státu, na jehož území se dotyčná osoba nachází. Členské státy, v nichž se nachází odposlouchávaná osoba a od nichž není technická pomoc k provedení odposlechu zapotřebí, by o tom měly být informovány v souladu s touto směrnicí. Avšak je-li technická pomoc zapotřebí od více než jednoho státu, lze evropský vyšetřovací příkaz zaslat více než jednomu vykonávajícímu státu.
- (32) V evropském vyšetřovacím příkazu, který obsahuje žádost o odposlech telekomunikačního provozu, vydávající orgán poskytne vykonávajícímu orgánu dostatečné informace, jako například údaje o vyšetřovaném trestném činu, aby vykonávajícímu orgánu umožnil posoudit, zda by daný vyšetřovací úkon byl povolen u obdobného vnitrostátního případu.
- (33) Členské státy by měly vzít v úvahu význam zajištění toho, aby technickou podporu mohl poskytovat operátor veřejně dostupných telekomunikačních sítí a služeb na území daného členského státu, a to s cílem usnadnit spolupráci podle tohoto nástroje v souvislosti se zákonným odposlechem telekomunikačního provozu.
- (34) Tato směrnice se vzhledem ke své oblasti působnosti zabývá pouze předběžnými opatřeními, jejichž cílem je shromažďování důkazních prostředků. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že každý prostředek včetně finančního majetku může v průběhu trestního řízení podléhat různým předběžným opatřením, a to nejen za účelem shromažďování důkazních prostředků, ale také za účelem zabavení. Je třeba uznat, že rozdíl mezi těmito dvěma účely předběžných opatření není vždy zřejmý a že účel předběžného opatření se může v průběhu řízení měnit. Z tohoto důvodu má zásadní význam, aby byl zachován bezproblémový vztah mezi jednotlivými nástroji, které se na tuto oblast vztahují. Dále by ze stejného důvodu mělo být ponecháno na vydávajícím orgánu, aby posoudil, zda má daný prostředek být využit jako důkaz, a tedy zda jej má pokrýt evropský vyšetřovací příkaz.
- (35) Pokud se v příslušných mezinárodních nástrojích jako například v úmluvách uzavřených v rámci Rady Evropy odkazuje na vzájemnou pomoc, mělo by se mít za to, že tato směrnice má mezi členskými státy, pro něž je tato směrnice závazná, přednost před uvedenými úmluvami.
- (36) Kategorie trestných činů uvedené v příloze D je třeba vykládat v souladu s jejich výkladem podle existujících právních nástrojů o vzájemném uznávání.
- (37) V souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Pokud jde o tuto směrnici, považuje Evropský parlament i Rada předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (38) Jelikož cíle této směrnice, totiž vzájemného uznávání rozhodnutí učiněných za účelem získávání důkazů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (39) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady, které v oblasti své působnosti uznává článek 6 Smlouvy o EU a Listina, zejména pak její hlava VI, mezinárodní právo a mezinárodní dohody, jichž je Unie nebo všechny členské státy smluvní stranou, včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a ústavy členských států. Nic v této směrnicí nelze vykládat tak, že zakazuje odmítnout vykonání evropského vyšetřovacího příkazu, jestliže

(1) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že účelem vydání evropského vyšetřovacího příkazu bylo stíhat nebo potrestat určitou osobu zejména na základě jejího pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, sexuální orientace, státní příslušnosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo že by této osobě mohla být z kteréhokoli z těchto důvodů způsobena újma.

- (40) Jedním ze základních práv je ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů. Podle čl. 8 odst. 1 Listiny a čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování EU má každý právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.
- (41) Členské státy by měly v rámci uplatňování této směrnice stanovit transparentní politiky pro zpracovávání osobních údajů a pro uplatňování práv subjektů údajů na opravné prostředky za účelem ochrany jejich osobních údajů.
- (42) Osobní údaje získané podle této směrnice by měly být zpracovávány pouze v případech, kdy je to nezbytné, a měly by být přiměřené účelům slučitelným s předcházením trestným činům a jejich vyšetřováním, odhalováním a stíháním nebo uplatňováním trestních sankcí a práva na obhajobu. Přístup k informacím obsahujícím osobní údaje, jehož může být dosaženo prostřednictvím postupu ověřování totožnosti, by měly mít pouze oprávněné osoby.
- (43) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Spojené království své přání účastnit se přijímání a uplatňování této směrnice.
- (44) V souladu s články 1, 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 tohoto protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (45) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (46) Evropský inspektor ochrany údajů vydal své stanovisko dne 5. října 2010 ⁽¹⁾, které vychází z čl. 41 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Článek 1

Evropský vyšetřovací příkaz a povinnost jej vykonat

1. Evropský vyšetřovací příkaz je rozhodnutí justičního orgánu vydané či potvrzené justičním orgánem jednoho členského státu (dále jen „vydávající stát“) za účelem provedení jednoho nebo několika konkrétních vyšetřovacích úkonů v jiném členském státě (dále jen „vykonávající stát“) s cílem získat důkazy v souladu s touto směrnicí.

Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat k získání důkazů, které jsou již v držení příslušných orgánů vykonávajícího státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 29.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Členské státy vykonají evropský vyšetřovací příkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s touto směrnicí.
3. O vydání evropského vyšetřovacího příkazu může v rámci použitelných práv na obhajobu v souladu s vnitrostátními předpisy upravujícími trestní řízení požádat podezřelá nebo obviněná osoba, nebo tak může jejím jménem učinit obhájce.
4. Touto směrnicí není dotčena povinnost ctít základní práva a právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o EU, včetně práva osob, proti nimž je vedeno trestní řízení, na obhajobu, a nejsou jí dotčeny související povinnosti justičních orgánů.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „vydávajícím státem“ členský stát, ve kterém je evropský vyšetřovací příkaz vydán;
- b) „vykonávajícím státem“ členský stát, který evropský vyšetřovací příkaz vykonává a v němž má být vyšetřovací úkon proveden;
- c) „vydávajícím orgánem“:
 - i) soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce příslušný v daném případě nebo
 - ii) jakýkoli jiný příslušný orgán, který vydávající stát určí a který v konkrétním případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc nařídít shromažďování důkazů. Kromě toho musí evropský vyšetřovací příkaz před jeho předáním vykonávajícímu orgánu a po posouzení jeho souladu s podmínkami pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu podle této směrnice, zejména s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 1, potvrdit soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě. Pokud byl evropský vyšetřovací příkaz potvrzen justičním orgánem, může být pro účely předání evropského vyšetřovacího příkazu tento orgán rovněž považován za vydávající orgán;
- d) „vykonávajícím orgánem“ orgán, který má pravomoc uznat evropský vyšetřovací příkaz a zajistit jeho výkon v souladu s touto směrnicí a s postupy platnými v obdobných vnitrostátních případech. V rámci těchto postupů může být vyžadováno soudní povolení ve vykonávajícím státě, pokud tak stanoví jeho vnitrostátní právo.

Článek 3

Oblast působnosti evropského vyšetřovacího příkazu

Evropský vyšetřovací příkaz se vztahuje na všechny vyšetřovací úkony s výjimkou vytváření společného vyšetřovacího týmu a shromažďování důkazů v rámci tohoto týmu podle článku 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“) a podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ⁽²⁾, s výjimkou pro účely použití čl. 13 odst. 8 úmluvy a čl. 1 odst. 8 rámcového rozhodnutí.

Článek 4

Druhy řízení, pro které lze evropský vyšetřovací příkaz vydat

Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán:

- a) v souvislosti s trestním řízením, které je vedeno nebo může být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu;
- b) v řízení správních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci;

⁽¹⁾ Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1).

- c) v řízení justičních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci, a
- d) v souvislosti s řízením podle písmen a), b) a c), která se týkají trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může nést odpovědnost nebo být potrestána právnická osoba ve vydávajícím státě.

Článek 5

Obsah a forma evropského vyšetřovacího příkazu

1. Formulář evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v příloze A musí být vyplněn, podepsán a přesnost a správnost jeho obsahu ověřena vydávajícím orgánem.

Evropský vyšetřovací příkaz obsahuje zejména tyto informace:

- a) údaje o vydávajícím orgánu a případně o potvrzujícím orgánu;
 - b) předmět evropského vyšetřovacího příkazu a důvody pro jeho vydání;
 - c) nezbytné informace, které jsou o dotyčné osobě či dotyčných osobách k dispozici;
 - d) popis trestného jednání, které je předmětem vyšetřování nebo řízení, a příslušná ustanovení trestního práva vydávajícího státu;
 - e) popis požadovaného vyšetřovacího úkonu nebo úkonů a důkazů, které mají být získány.
2. Každý členský stát uvede pro situace, kdy je vykonávajícím státem, další jazyk či jazyky patřící mezi úřední jazyky orgánů Unie, které mohou být kromě jeho úředního jazyka nebo úředních jazyků užity při vyplňování nebo překladu evropského vyšetřovacího příkazu.
3. Příslušný orgán vydávajícího státu přeloží evropský vyšetřovací příkaz uvedený v příloze A do úředního jazyka vykonávajícího státu nebo jakéhokoli jiného jazyka uvedeného vykonávajícím státem v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

KAPITOLA II

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYDÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 6

Podmínky pro vydání a předání evropského vyšetřovacího příkazu

1. Vydávající orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) vydání evropského vyšetřovacího příkazu je nezbytné a přiměřené pro účely řízení podle článku 4 při zohlednění práv podezřelé nebo obviněné osoby a
 - b) vyšetřovací úkon nebo úkony uvedené v evropském vyšetřovacím příkazu by za stejných podmínek bylo možné nařídit u obdobného vnitrostátního případu.
2. Splnění podmínek uvedených v odstavci 1 posuzuje v každém jednotlivém případě vydávající orgán.
3. Pokud má vykonávající orgán důvod se domnívat, že podmínky uvedené v odstavci 1 splněny nejsou, může konzultovat nezbytnost výkonu evropského vyšetřovacího příkazu s vydávajícím orgánem. Po této konzultaci může vydávající orgán rozhodnout o vzetí evropského vyšetřovacího příkazu zpět.

Článek 7

Předávání evropského vyšetřovacího příkazu

1. Evropský vyšetřovací příkaz vyplněný v souladu s článkem 5 předá vydávající orgán vykonávajícímu orgánu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a za podmínek, jež vykonávajícímu státu umožňují ověřit jeho pravost.
2. Veškerý další úřední styk je uskutečňován přímo mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem.
3. Aniž je dotčen čl. 2 písm. d), může každý členský stát určit ústřední orgán nebo, dovoluje-li to jeho právní řád, více ústředních orgánů, které budou příslušným orgánům nápomocny. Členský stát může, je-li to nezbytné z důvodu organizace jeho vnitrostátního soudního systému, pověřit jeden nebo více ústředních orgánů správním předáváním a přijímáním evropských vyšetřovacích příkazů a další úřední korespondencí související s těmito příkazy.
4. Vydávající orgán může předávat evropské vyšetřovací příkazy prostřednictvím telekomunikačního systému Evropské soudní sítě vytvořené společnou akcí Rady 98/428/SVV⁽¹⁾.
5. Není-li známa totožnost vykonávajícího orgánu, provede vydávající orgán veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, aby tuto informaci od vykonávajícího státu získal.
6. Nemá-li orgán ve vykonávajícím státě, který evropský vyšetřovací příkaz obdrží, pravomoc jej uznat nebo přijmout nezbytné opatření pro jeho výkon, postoupí jej z moci úřední vykonávajícímu orgánu a informuje o tom vydávající orgán.
7. Veškeré obtíže týkající se předání nebo pravosti listiny potřebné pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu se projednají přímo mezi dotyčným vydávajícím a vykonávajícím orgánem nebo případně za účasti ústředních orgánů členských států.

Článek 8

Evropský vyšetřovací příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu

1. Vydá-li vydávající orgán evropský vyšetřovací příkaz, kterým doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, uvede tuto skutečnost v evropském vyšetřovacím příkazu v oddílu D formuláře obsaženého v příloze A.
2. Pokud je vydávající orgán nápomocen v souladu s čl. 9 odst. 4 při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu ve vykonávajícím státě, může v době své přítomnosti v tomto státě, aniž jsou dotčena oznámení učiněná podle čl. 33 odst. 1 písm. c), předat evropský vyšetřovací příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, přímo vykonávajícímu orgánu.
3. Evropský vyšetřovací příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, musí být ověřen v souladu s čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem a případně potvrzen v souladu s čl. 2 písm. c).

KAPITOLA III

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYKONÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 9

Uznání a výkon

1. Vykonávající orgán uzná bez dalších formalit evropský vyšetřovací příkaz předaný v souladu s touto směrnicí a zajistí jeho výkon stejným způsobem a za stejných podmínek, jako by daný vyšetřovací úkon byl nařizen orgánem vykonávajícího státu, ledaže se tento orgán rozhodne uplatnit některý z důvodů odmítnutí uznání nebo výkonu nebo některý z důvodů odkladu stanovených v této směrnici.

⁽¹⁾ Společná akce 98/428/SVV ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vytvoření Evropské soudní sítě (Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4).

2. Pokud není v této směrnici stanoveno jinak, vykonávající orgán dodrží formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem, pokud tyto formální náležitosti a postupy nejsou v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu.
3. Pokud vykonávající orgán obdrží evropský vyšetřovací příkaz, který nebyl vydán vydávajícím orgánem podle čl. 2 písm. c), vykonávající orgán vrátí evropský vyšetřovací příkaz zpět vydávajícímu státu.
4. Vydávající orgán může požádat, aby jeden nebo více orgánů vydávajícího státu bylo při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nápomocno příslušným orgánům vykonávajícího státu v rozsahu, v jakém by určené orgány vydávajícího státu mohly být nápomocny při výkonu vyšetřovacího úkonu nebo úkonů uvedených v evropském vyšetřovacím příkazu u obdobného vnitrostátního případu. Vykonávající orgán této žádosti vyhově, pokud taková pomoc neodporuje základním právním zásadám vykonávajícího státu nebo nepoškozuje jeho základní zájmy v oblasti národní bezpečnosti.
5. Orgány vydávajícího státu, které se nacházejí na území vykonávajícího státu, jsou během výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vázány právem vykonávajícího státu. Nemají žádné pravomoci v oblasti vymáhání práva na území vykonávajícího státu, ledaže by výkon takových pravomocí na území vykonávajícího státu byl v souladu s právem vykonávajícího státu a v rozsahu dohodnutém mezi vydávajícím a vykonávajícím orgánem.
6. Vydávající a vykonávající orgán mohou za účelem usnadnění účinného uplatňování tohoto článku provádět vzájemné konzultace, a to všemi vhodnými prostředky.

Článek 10

Využití jiného druhu vyšetřovacího úkonu

1. Vykonávající orgán využije, kdykoli je to možné, jiného vyšetřovacího úkonu, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, pokud:
 - a) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu neexistuje v právním řádu vykonávajícího státu nebo
 - b) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu by nebyl v obdobném vnitrostátním případě dostupný.
2. Aniž je dotčen článek 11, odstavec 1 se nevztahuje na tyto vyšetřovací úkony, které musí být v právním řádu vykonávajícího státu vždy dostupné:
 - a) získávání informací nebo důkazů, které již má vykonávající orgán k dispozici, přičemž tyto informace nebo důkazy by bylo možné získat v souladu s právem vykonávajícího státu v rámci trestního řízení nebo pro účely evropského vyšetřovacího příkazu;
 - b) získávání informací obsažených v databázích policejních nebo justičních orgánů a přímo přístupných vykonávajícímu orgánu v rámci trestního řízení;
 - c) výslech svědka, znalce, oběti, podezřelé nebo obviněné osoby či třetí strany na území vykonávajícího státu;
 - d) jakýkoli jiný než invazivní vyšetřovací úkon vymezený podle práva vykonávajícího státu;
 - e) identifikaci osob zaregistrovaných pod určitým telefonním číslem nebo IP adresou.
3. Vykonávající orgán může rovněž použít jiný vyšetřovací úkon, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, pokud by vyšetřovacím úkonem vybraným vykonávajícím orgánem mohlo být dosaženo stejného výsledku jako úkonem uvedeným v evropském vyšetřovacím příkazu za použití mírnějších prostředků.
4. Pokud se vykonávající orgán rozhodne využít možnosti uvedené v odstavci 1 a 3, oznámí to nejprve vydávajícímu orgánu, jenž může rozhodnout o vzetí evropského vyšetřovacího příkazu zpět nebo o jeho doplnění.
5. Pokud v souladu s odstavcem 1 vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu neexistuje v právním řádu vykonávajícího státu, nebo by nebyl dostupný v obdobném vnitrostátním případě, a pokud neexistuje jiný vyšetřovací úkon, který by měl stejný výsledek jako požadovaný vyšetřovací úkon, oznámí vykonávající orgán vydávajícímu orgánu, že není možné požadovanou pomoc poskytnout.

Článek 11

Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu

1. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 4, lze uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu ve vykonávajícím státě odmítnout, jestliže:
 - a) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která znemožňuje výkon evropského vyšetřovacího příkazu, nebo jestliže existují pravidla pro určení a omezení trestněprávní odpovědnosti týkající se svobody tisku a svobody projevu v dalších sdělovacích prostředcích, které by znemožnily výkon evropského vyšetřovacího příkazu;
 - b) v konkrétním případě by mohl výkon evropského vyšetřovacího příkazu poškodit základní zájmy v oblasti národní bezpečnosti, ohrozit zdroj informací nebo si vyžádat použití utajovaných informací týkajících se určité zpravodajské činnosti;
 - c) evropský vyšetřovací příkaz byl vydán v řízení uvedeném v čl. 4 písm. b) a c) a vyšetřovací úkon by podle práva vykonávajícího státu nebyl přípustný v obdobném vnitrostátním případě;
 - d) výkon evropského vyšetřovacího příkazu by byl v rozporu se zásadou *ne bis in idem*;
 - e) evropský vyšetřovací příkaz se týká trestného činu, který byl údajně spáchán mimo území vydávajícího státu a zcela nebo zčásti na území vykonávajícího státu, a jednání, v souvislosti s nímž byl evropský vyšetřovací příkaz vydán, není ve vykonávajícím státě trestným činem;
 - f) existují závažné důvody se domnívat, že provedení vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu by bylo neslučitelné s povinnostmi vykonávajícího státu podle článku 6 Smlouvy o EU a Listiny;
 - g) jednání, v souvislosti s nímž byl evropský vyšetřovací příkaz vydán, není podle práva vykonávajícího státu trestným činem, ledaže se týká trestného činu uvedeného mezi kategoriemi trestných činů v příloze D, jak vydávající orgán uvedl v evropském vyšetřovacím příkazu, za který lze ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let, nebo
 - h) použití vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu je podle práva vykonávajícího státu omezeno na seznam nebo kategorii trestných činů nebo na trestné činy, za něž lze uložit trest s určitou hranicí, které nezahrnují trestný čin, který je předmětem evropského vyšetřovacího příkazu.
2. Ustanovení odst. 1 písm. g) a h) se nevztahují na vyšetřovací úkony uvedené v čl. 10 odst. 2.
3. Pokud se evropský vyšetřovací příkaz týká trestného činu v souvislosti s daněmi nebo poplatky a celními a devizovými záležitostmi, nesmí vykonávající orgán odmítnout jeho uznání nebo výkon z důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně či poplatku nebo neobsahují daňová, celní a devizová ustanovení stejného druhu jako právní předpisy vydávajícího státu.
4. V případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), d), e) a f) konzultuje vykonávající orgán před tím, než rozhodne zcela nebo zčásti odmítnout uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu, jakýmkoli vhodnými prostředky vydávající orgán a případně jej požádá, aby neprodleně doplnil veškeré potřebné informace.
5. V případě uvedeném v odst. 1 písm. a) a je-li ke zbavení výsady nebo imunity zmocněn orgán vykonávajícího státu, požádá jej vykonávající orgán neprodleně o výkon této pravomoci. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity zmocněn orgán jiného státu nebo mezinárodní organizace, požádá dotýčný orgán o výkon této pravomoci vydávající orgán.

Článek 12

Lhůty pro uznání a výkon

1. Rozhodnutí o uznání či výkonu se přijímá a vyšetřovací úkon se provádí se stejnou rychlostí a prioritou jako v obdobném vnitrostátním případě, v každém případě pak v rámci lhůt stanovených v tomto článku.
2. Pokud vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvedl, že vzhledem k procesním lhůtám, závažnosti činu nebo jiným zvláště naléhavým okolnostem je nezbytné stanovit kratší lhůtu, než je uvedeno v tomto článku, popřípadě pokud vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvedl, že vyšetřovací úkon je třeba provést k určitému datu, vykonávající orgán uvedený požadavek v nejvyšší možné míře zohlední.

3. Vykonávající orgán přijme rozhodnutí o uznání nebo výkonu evropského vyšetřovacího příkazu co nejdříve, a aniž je dotčen odstavce 5, nejpozději do 30 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu příslušným vykonávajícím orgánem.
4. Vykonávající orgán provede vyšetřovací úkon neprodleně, a aniž je dotčen odstavce 5, nejpozději do 90 dnů od přijetí rozhodnutí uvedeného v odstavci 3, ledaže existují důvody pro odložení podle článku 15 nebo vykonávající stát již má k dispozici důkazy, které mají být získány prostřednictvím vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu.
5. Pokud není v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 3 nebo konkrétní datum uvedené v odstavci 2, neprodleně o tom jakýmkoli dostupnými prostředky informuje příslušný orgán vydávajícího státu a uvede důvody zpoždění a předpokládanou dobu nezbytnou k přijetí rozhodnutí. V takovém případě může být lhůta uvedená v odstavci 3 prodloužena, nejdéle však o 30 dnů.
6. Pokud není v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 4, neprodleně o tom jakýmkoli dostupnými prostředky informuje příslušný orgán vydávajícího státu, uvede důvody zpoždění a konzultuje s vydávajícím orgánem vhodnou dobu k provedení vyšetřovacího úkonu.

Článek 13

Předání důkazů

1. Vykonávající orgán předá bez zbytečného odkladu vydávajícímu státu důkazy, které byly získány nebo které jsou již v držení příslušných orgánů vykonávajícího státu v důsledku výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.

Důkazy jsou okamžitě předány příslušným orgánům vydávajícího státu, jež byly nápomocny při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu podle čl. 9 odst. 4, pokud je v evropském vyšetřovacím příkazu takový požadavek uveden a umožňují-li to právní předpisy vykonávajícího státu.

2. Předání důkazů může být pozastaveno do vydání rozhodnutí o opravném prostředku, ledaže evropský vyšetřovací příkaz obsahuje dostatečné důvody pro to, že okamžité předání má zásadní význam pro řádné provedení vyšetřování nebo zachování práv jednotlivce. Předávání důkazů se však pozastaví v případě, že by dotčené osobě způsobilo vážnou a nenapravitelnou újmu.
3. Při předávání získaných důkazů vykonávající orgán uvede, zda požaduje jejich navrácení do vykonávajícího státu, jakmile je vydávající stát již nebude potřebovat.
4. Pokud jsou dotyčné předměty, listiny nebo údaje významné i pro jiná řízení, může vykonávající orgán na výslovnou žádost a po konzultaci s vydávajícím orgánem tyto důkazy dočasně předat za podmínky, že budou navraceny do vykonávajícího státu, jakmile je vydávající stát již nebude potřebovat nebo v jiné lhůtě či při jiné příležitosti, která bude stanovena dohodou mezi příslušnými orgány.

Článek 14

Opravné prostředky

1. Členské státy zajistí, aby se na vyšetřovací úkony uvedené v evropském vyšetřovacím příkazu vztahovaly opravné prostředky rovnocenné těm, které by byly dostupné v obdobném vnitrostátním případě.
2. Věcné důvody k vydání evropského vyšetřovacího příkazu mohou být napadeny pouze prostřednictvím žaloby podané ve vydávajícím státě, aniž jsou dotčeny záruky základních práv ve vykonávajícím státě.
3. Pokud to neohrozí potřebu zajistit důvěrnost vyšetřování podle čl. 19 odst. 1, přijme vydávající a vykonávající orgán vhodná opatření, aby bylo zajištěno, že budou poskytnuty informace o existujících možnostech podle vnitrostátního práva pro podání opravných prostředků, a to v okamžiku jejich uplatnitelnosti a včas, aby mohly být účinně využity.

4. Členské státy zajistí, aby lhůty pro podání opravného prostředku byly stejné jako lhůty stanovené v obdobných vnitrostátních případech a aby způsob jejich uplatňování zaručoval zúčastněným stranám možnost tyto opravné prostředky účinně využít.
5. Vydávající a vykonávající orgán se vzájemně informují o opravných prostředcích uplatněných proti vydání, uznání či výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.
6. Právním napadením se výkon vyšetřovacího úkonu nepozastavuje, ledaže je tomu tak v obdobných vnitrostátních případech.
7. Úspěšné napadení uznání nebo výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydávající stát zohlední v souladu se svým vnitrostátním právem. Aniž jsou dotčena vnitrostátní procesní pravidla, členské státy zajistí, aby při trestním řízení ve vydávajícím státě bylo při posuzování důkazů získaných prostřednictvím evropského vyšetřovacího příkazu dodržováno právo na obhajobu a na spravedlivý proces.

Článek 15

Důvody, pro které je možno odložit uznání nebo výkon

1. Uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu mohou být ve vykonávajícím státě odloženy, jestliže:
 - a) by jeho výkon mohl narušit probíhající trestní vyšetřování nebo stíhání, a to na dobu, kterou považuje vykonávající stát za přiměřenou;
 - b) jsou dotyčné předměty, listiny nebo údaje již používány v jiných řízeních, a to až do doby, kdy už jich není k tomuto účelu zapotřebí.
2. Jakmile důvod odkladu pomine, přijme vykonávající orgán neprodleně opatření nezbytná pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu a uvědomí o tom vydávající orgán způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 16

Informační povinnost

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu, který obdrží evropský vyšetřovací příkaz, tuto skutečnost potvrdí bez zbytečného odkladu, nejpozději však do jednoho týdne od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, vyplněním a odesláním formuláře uvedeného v příloze B.

Pokud byl určen ústřední orgán podle čl. 7 odst. 3, vztahuje se tato povinnost jak na ústřední orgán, tak na vykonávající orgán, který obdržel evropský vyšetřovací příkaz od ústředního orgánu.

V případech uvedených v čl. 7 odst. 6 se tato povinnost vztahuje jak na příslušný orgán, který původně obdržel evropský vyšetřovací příkaz, tak na vykonávající orgán, jemuž je evropský vyšetřovací příkaz nakonec předán.

2. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 4 a 5, vykonávající orgán neprodleně jakýmkoli dostupnými prostředky informuje vydávající orgán, pokud:
 - a) nemůže přijmout rozhodnutí o uznání nebo výkonu z důvodu, že formulář uvedený v příloze A není dostatečně vyplněn nebo je zjevně vyplněn nesprávně;
 - b) při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu bez dalšího šetření usoudí, že by bylo vhodné provést vyšetřovací úkony, které nebyly zpočátku předvídané nebo nemohly být v okamžiku vydání příkazu blíže určeny, s cílem umožnit vydávajícímu orgánu, aby v daném případě přijal další opatření, nebo
 - c) zjistí, že v určitém případě nebude moci splnit formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem v souladu s článkem 9.

Na žádost vydávajícího orgánu se tyto informace neprodleně potvrdí způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

3. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 4 a 5, vykonávací orgán neprodleně jakýmkoli způsobem, který umožňuje vyhotovení písemného záznamu, informuje vydávající orgán:

- a) o jakémkoli rozhodnutí učiněném podle článku 10 nebo 11;
- b) o jakémkoli rozhodnutí odložit výkon nebo uznání evropského vyšetřovacího příkazu, důvodech tohoto odkladu a pokud možno i o předpokládané délce odkladu.

Článek 17

Trestněprávní odpovědnost úředních osob

Po dobu své přítomnosti na území vykonávacího státu v rámci uplatňování této směrnice se úřední osoby vydávajícího státu považují za úřední osoby vykonávacího státu, pokud jde o trestné činy, které spáchají nebo které jsou proti nim spáchány.

Článek 18

Občanskoprávní odpovědnost úředních osob

1. Pokud se v rámci uplatňování této směrnice nacházejí úřední osoby jednoho členského státu na území jiného členského státu, je prvně uvedený členský stát v souladu s právními předpisy členského státu, na jehož území tyto úřední osoby působí, odpovědný za škody, které jeho úřední osoby způsobí během své činnosti.
2. Členský stát, na jehož území byla škoda uvedená v odstavci 1 způsobena, nahradí tuto škodu za podmínek vztahujících se na škodu způsobenou jeho vlastními úředními osobami.
3. Členský stát, jehož úřední osoby způsobí škodu jakékoli osobě na území jiného členského státu, nahradí plnou výši částky, kterou tento jiný členský stát vyplatil poškozeným nebo jejich právním nástupcům.
4. Aniž jsou dotčena jeho práva vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3, se v případě uvedeném v odstavci 1 každý členský stát zřekne požadavků na náhradu škod, které mu způsobí jiný členský stát.

Článek 19

Důvěrnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, že vydávající a vykonávací orgány při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu řádně dbají na důvěrnou povahu vyšetřování.
2. Vykonávací orgán zaručí v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy důvěrnost skutečností a podstaty evropského vyšetřovacího příkazu, a to až na skutečnosti, jejichž zveřejnění je nezbytné k provedení vyšetřovacího úkonu. Pokud vykonávací orgán nemůže požadavek na důvěrnost dodržet, neprodleně o tom uvědomí vydávající orgán.
3. Neuvede-li vykonávací orgán jinak, vydávající orgán zachová v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy důvěrnost veškerých důkazů nebo informací poskytnutých vykonávacím orgánem, a to až na skutečnosti, jejichž zveřejnění je nezbytné pro vyšetřování nebo řízení popsáná v evropském vyšetřovacím příkazu.
4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby banky nesdělily dotčenému zákazníkovi banky nebo jiným třetím osobám, že předaly informace vydávajícímu státu podle článků 26 a 27, nebo že probíhá vyšetřování.

Článek 20

Ochrana osobních údajů

Při provádění této směrnice členské státy zajistí, aby byly osobní údaje chráněny a mohly být zpracovávány pouze v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV⁽¹⁾ a se zásadami stanovenými v Úmluvě Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981 a v jejím dodatkovém protokolu.

Přístup k těmto údajům je omezen, aniž jsou dotčena práva subjektů údajů. Přístup k těmto údajům mohou mít pouze oprávněné osoby.

Článek 21

Náklady

1. Nestanoví-li tato směrnice jinak, veškeré náklady vzniklé na území vykonávajícího státu, které souvisejí s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu, nese vykonávající stát.

2. Pokud má vykonávající orgán za to, že náklady na výkon evropského vyšetřovacího příkazu mohou být považovány za mimořádně vysoké, může konzultovat s vydávajícím orgánem, zda a jakým způsobem by mohly být tyto náklady sdíleny nebo evropský vyšetřovací příkaz změněn.

Vydávající orgán je vykonávajícím orgánem předem informován o podrobnostech týkajících se části nákladů, která je považována za mimořádně vysokou.

3. Ve výjimečných případech, kdy nelze dosáhnout shody ohledně nákladů uvedených v odstavci 2, může vydávající orgán rozhodnout, že:

- a) evropský vyšetřovací příkaz zcela nebo zčásti vezme zpět;
- b) evropský vyšetřovací příkaz ponechá v platnosti a ponese část nákladů, která je považována za mimořádně vysokou.

KAPITOLA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO NĚKTERÉ VYŠETŘOVACÍ ÚKONY

Článek 22

Dočasné předávání osob ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vydávajícího státu za účelem provedení vyšetřovacího úkonu

1. Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán za účelem dočasného předání osoby, která se nachází ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody ve vykonávajícím státě, za účelem provedení vyšetřovacího úkonu ke shromáždění důkazů, při němž se vyžaduje přítomnost této osoby na území vydávajícího státu, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené vykonávajícím státem.

2. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

- a) osoba ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody nesouhlasí nebo
- b) by předání mohlo prodloužit trvání její vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody.

3. Aniž je dotčen odst. 2 písm. a), pokud to vykonávající stát s ohledem na věk nebo fyzický či duševní stav osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody považuje za nezbytné, poskytne se možnost vyjádřit se k dočasnému předání zákonnému zástupci dané osoby.

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

4. V případech uvedených v odstavci 1 se průvoz osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetího členského státu (dále jen „členský stát průvozu“) povolí na žádost, ke které se připojí všechny potřebné doklady.
5. Vydávající a vykonávající členský stát se dohodnou na praktických opatřeních souvisejících s dočasným předáním dané osoby, včetně zvláštních podmínek vazby či výkonu trestu odnětí svobody ve vydávajícím státě, a na datech, k nimž musí být předána z území vykonávajícího státu a navrácena zpět na jeho území, a zároveň zajistí, aby byl zohledněn fyzický a duševní stav dotyčné osoby a úroveň bezpečnosti vyžadovaná ve vydávajícím státě.
6. Předávaná osoba zůstane na území vydávajícího státu, případně na území členského státu průvozu, ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s činy nebo rozsudky vedoucími k jejímu umístění do vazby nebo výkonu trestu ve vykonávajícím státě, pokud vykonávající stát nepožádá o její propuštění.
7. Doba, po kterou je tato osoba ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody na území vydávajícího členského státu, se započítává do doby trvání vazby či výkonu trestu odnětí svobody, které dotyčná osoba vykonává nebo má vykonat na území vykonávajícího státu.
8. Aniž je dotčen odstavec 6, předávaná osoba nesmí být trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě ve vydávajícím státě pro činy spáchané nebo rozsudky vynesené před opuštěním území vykonávajícího státu a neuvedené v evropském vyšetřovacím příkazu.
9. Imunita uvedená v odstavci 8 zaniká, pokud předávaná osoba, která měla možnost opustit území během 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy její přítomnost již nebyla vydávajícími orgány vyžadována,
- a) na daném území nicméně zůstala nebo
- b) se na dané území po předchozím opuštění vrátila.
10. Náklady plynoucí z uplatňování tohoto článku jsou hrazeny v souladu s článkem 21, s výjimkou nákladů vzniklých v souvislosti s předáním osoby do vydávajícího státu a z vydávajícího státu, které nese tento stát.

Článek 23

Dočasné předávání osob ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vykonávajícího státu za účelem provedení vyšetřovacího úkonu

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat v případě dočasného předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody ve vydávajícím státě za účelem provedení vyšetřovacího úkonu ke shromáždění důkazů a při němž se požaduje přítomnost této osoby na území vykonávajícího státu.
2. Ustanovení čl. 22 odst. 2 písm. a) a odst. 3 až 9 se použijí obdobně na dočasné předávání osob podle tohoto článku.
3. Náklady plynoucí z uplatňování tohoto článku jsou hrazeny v souladu s článkem 21, s výjimkou nákladů vzniklých v souvislosti s předáním dotyčné osoby do vykonávajícího státu a z vykonávajícího státu, které nese vydávající stát.

Článek 24

Výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu

1. Nachází-li se osoba na území vykonávajícího státu a má-li být tato osoba vyslechnuta jako svědek nebo znalec příslušnými orgány vydávajícího státu, může vydávající orgán vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení výslechu svědka nebo znalce prostřednictvím videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu v souladu s odstavci 5 až 7.

Vydávající orgán může rovněž vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení výslechu podezřelé nebo obviněné osoby prostřednictvím videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu.

2. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

- a) podezřelá nebo obviněná osoba nesouhlasí nebo
- b) provedení takového vyšetřovacího úkonu by v konkrétním případě bylo v rozporu se základními zásadami práva vykonávajícího státu.

3. Vydávající a vykonávající orgán se dohodnou na praktických opatřeních. Poté, co se uvedené orgány dohodnou na těchto opatřeních, vykonávající orgán:

- a) předvolá dotčeného svědka nebo znalce, s uvedením času a místa výslechu;
- b) předvolá podezřelou nebo obviněnou osobu k výslechu v souladu s pravidly stanovenými právem vykonávajícího státu a informuje tuto osobu o jejích právech podle práva vydávajícího státu ve lhůtě, jež jí umožní účinný výkon jejího práva na obhajobu;
- c) zajistí zjištění totožnosti vyslychané osoby.

4. Pokud v souvislosti s konkrétním případem vykonávající orgán nemá přístup k technickým prostředkům pro výslech prostřednictvím videokonference, může mu vydávající stát na základě vzájemné dohody dát tyto prostředky k dispozici.

5. Pro výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu platí tato pravidla:

- a) při výslechu je přítomen příslušný orgán vykonávajícího státu, kterému je v případě potřeby k dispozici tlumočnick; tento orgán rovněž odpovídá za zjištění totožnosti vyslychané osoby a za dodržování základních zásad práva vykonávajícího státu.

Pokud se vykonávající orgán domnívá, že během výslechu byly porušeny základní zásady práva vykonávajícího státu, přijme neprodleně nezbytná opatření, aby se zajistilo, že výslech bude pokračovat v souladu s uvedenými zásadami;

- b) příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu se případně dohodnou na opatřeních k ochraně vyslychané osoby;
- c) výslech vede příslušný orgán vydávajícího státu v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy svého státu buď přímo, nebo probíhá pod jeho vedením;
- d) na žádost vydávajícího státu nebo vyslychané osoby zajistí vykonávající stát, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka;
- e) podezřelé nebo obviněné osoby jsou před výslechem informovány o svých procesních právech podle práva vykonávajícího a vydávajícího státu, včetně práva odepřít výpověď. Svědci a znalci mohou uplatnit své právo odepřít výpověď podle práva vykonávajícího nebo vydávajícího státu a jsou o tomto právu před výslechem informováni.

6. Aniž jsou dotčena opatření, která byla dohodnuta pro ochranu osob, vypracuje vykonávající orgán po skončení výslechu protokol s uvedením dne a místa konání výslechu, totožnosti vyslychané osoby, totožnosti a funkcí všech ostatních osob vykonávajícího státu zúčastněných na výslechu, složených přísah a technických podmínek, za kterých se výslech konal. Tento protokol předá vykonávající orgán vydávajícímu orgánu.

7. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že je-li osoba vyslychána podle tohoto článku na jeho území, a přestože má povinnost vypovídat, výpověď odepře nebo vypovídá nepravdivě, použijí se jeho vnitrostátní právní předpisy stejně, jako kdyby výslech probíhal při vnitrostátním řízení.

Článek 25

Výslech za použití telefonní konference

1. Nachází-li se osoba na území jednoho členského státu a má-li být vyslechnuta jako svědek nebo znalec příslušnými orgány jiného členského státu, může vydávající orgán tohoto jiného členského státu v případě, že není vhodné nebo možné, aby se tato osoba dostavila k výslechu na jeho území osobně, a po posouzení dalších vhodných prostředků vydat evropský vyšetřovací příkaz s cílem vyslechnout svědka nebo znalce za použití telefonní konference v souladu s odstavcem 2.
2. Pokud není dohodnuto jinak, použije se čl. 24 odst. 3, 5, 6 a 7 obdobně na výslech za použití telefonní konference.

Článek 26

Informace o bankovních a jiných finančních účtech

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem zjištění, zda jakákoli fyzická nebo právnická osoba, proti které je vedeno dané trestní řízení, má nebo ovládá jeden nebo více účtů jakéhokoli druhu v kterékoli bance nacházející se na území vykonávajícího státu, a pokud ano, za účelem získání veškerých údajů o zjištěných účtech.
2. Každý členský stát přijme v souladu s podmínkami stanovenými v tomto článku opatření nezbytná k tomu, aby mohl poskytnout informace uvedené v odstavci 1.
3. Pokud tak požaduje evropský vyšetřovací příkaz, vztahují se informace uvedené v odstavci 1 i na účty, k nimž má osoba, proti níž je vedeno dané trestní řízení, podpisové právo.
4. Povinnost stanovená v tomto článku se uplatní pouze v rozsahu, v jakém banka, u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.
5. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvody, pro které se domnívá, že požadované informace by mohly být zásadní pro dané trestní řízení, jakož i z jakých důvodů předpokládá, že banky ve vykonávajícím státě vedou tyto účty, a je-li mu to známo, kterých bank se to může týkat. V evropském vyšetřovacím příkazu vydávající orgán rovněž uvede veškeré dostupné informace, jež mohou výkon evropského vyšetřovacího příkazu usnadnit.
6. Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat za účelem zjištění, zda jakákoli fyzická nebo právnická osoba, proti které je vedeno dané trestní řízení, vlastní jeden nebo více účtů v jakékoli nebankovní finanční instituci nacházející se na území vykonávajícího státu. Odstavce 3 až 5 se použijí obdobně. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu v tomto případě rovněž odmítnout, pokud by provedení vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.

Článek 27

Informace o bankovních operacích a jiných finančních transakcích

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem získání údajů o konkrétních bankovních účtech a bankovních operacích, provedených během určeného časového období v souvislosti s jedním nebo více bankovními účty uvedenými v evropském vyšetřovacím příkazu, včetně údajů o veškerých účtech, ze kterých a na které jsou operace prováděny.
2. Každý členský stát přijme v souladu s podmínkami stanovenými v tomto článku opatření nezbytná k tomu, aby mohl poskytnout informace uvedené v odstavci 1.
3. Povinnost stanovená v tomto článku se uplatní pouze v rozsahu, v jakém banka, u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.

4. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že vyžádané informace jsou důležité pro účely daného trestního řízení.
5. Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat ohledně informací uvedených v odstavci 1 a týkajících se finančních transakcí provedených nebankovními finančními institucemi. Odstavce 3 až 4 se použijí obdobně. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu v tomto případě rovněž odmítnout, pokud by provedení vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.

Článek 28

Vyšetřovací úkony zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu

1. Je-li evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem provedení vyšetřovacího úkonu, který vyžaduje shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu, například:
 - a) monitorování bankovních nebo jiných finančních transakcí prováděných prostřednictvím jednoho nebo více určených účtů;
 - b) sledování zásilek na území vykonávajícího státu,lze kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 jeho výkon odmítnout i v případě, že by provedení dotyčného vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.
2. Vydávající a vykonávající stát dohodnou praktická opatření související s vyšetřovacím úkonem uvedeným v odst. 1 písm. b) a ve všech dalších případech, kdy je to nezbytné.
3. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že vyžádané informace jsou důležité pro účely daného trestního řízení.
4. Právo jednat, řídit a dohlížet na průběh operací spojených s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 mají příslušné orgány vykonávajícího státu.

Článek 29

Skryté vyšetřování

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem požádání vykonávajícího státu, aby byl vydávajícímu státu nápomocen při vyšetřování trestných činů prostřednictvím agentů zastírajících svou totožnost nebo působících pod nepravou totožností (dále jen „skryté vyšetřování“).
2. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že je skryté vyšetřování důležité pro účely daného trestního řízení. Rozhodnutí o uznání a výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného podle tohoto článku přijmou v každém jednotlivém případě příslušné orgány vykonávajícího státu s náležitým ohledem na jeho vnitrostátní právní předpisy a postupy.
3. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 může vykonávající orgán odmítnout vykonat evropský vyšetřovací příkaz uvedený v odstavci 1, pokud:
 - a) by skryté vyšetřování nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě nebo
 - b) nebylo možné dosáhnout dohody o postupech pro skryté vyšetřování podle odstavce 4.
4. Skryté vyšetřování probíhá v souladu s právními předpisy a postupy členského státu, na jehož území je prováděno. Právo jednat, řídit a dohlížet na průběh operace spojené se skrytým vyšetřováním mají pouze příslušné orgány vykonávajícího státu. Doba trvání skrytého vyšetřování, podrobné podmínky a právní postavení dotyčných agentů během skrytého vyšetřování se dohodnou mezi vydávajícím a vykonávajícím státem s náležitým ohledem na jejich vnitrostátní právní předpisy a postupy.

KAPITOLA V

ODPOSLECH TELEKOMUNIKAČNÍHO PROVOZU

Článek 30

Odposlech telekomunikačního provozu za technické pomoci jiného členského státu

1. Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán za účelem odposlechu telekomunikačního provozu v členském státě, jehož technické pomoci je zapotřebí.
2. Je-li veškerou potřebnou technickou pomoc k témuž odposlechu telekomunikačního provozu schopno poskytnout více členských států, zašle se evropský vyšetřovací příkaz pouze jednomu z nich. Vždy se upřednostní ten členský stát, v němž se odposlouchávaná osoba nachází nebo bude nacházet.
3. Evropský vyšetřovací příkaz uvedený v odstavci 1 obsahuje rovněž tyto informace:
 - a) údaje nezbytné pro účely zjištění totožnosti odposlouchávaného subjektu;
 - b) požadovanou dobu trvání odposlechu a
 - c) dostatečné technické údaje, zejména identifikátory cíle, aby bylo zajištěno, že evropský vyšetřovací příkaz bude vykonán.
4. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že požadovaný vyšetřovací úkon je důležitý pro účely daného trestního řízení.
5. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 rovněž odmítnout, pokud by daný vyšetřovací úkon nebyl povolen v obdobném vnitrostátním případě. Vykonávající stát může svůj souhlas podmínit podmínkami, které by musely být splněny v obdobném vnitrostátním případě.
6. Evropský vyšetřovací příkaz uvedený v odstavci 1 může být vykonán:
 - a) bezprostředním přenosem telekomunikačního provozu do vydávajícího státu nebo
 - b) odposlechem, záznamem a následným přenosem výsledku odposlechu telekomunikačního provozu do vydávajícího státu.Vydávající a vykonávající orgán se vzájemně konzultují s cílem dohodnout se na tom, zda se odposlech provede podle písmene a) nebo b).
7. Při vydání evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 nebo v průběhu odposlechu může vydávající orgán, má-li k tomu zvláštní důvod, po dohodě s vykonávajícím orgánem požádat rovněž o přepis, dekódování nebo dešifrování záznamu.
8. Náklady plynoucí z uplatňování tohoto článku jsou hrazeny v souladu s článkem 21, s výjimkou nákladů vzniklých v souvislosti s přepisem, dekódováním nebo dešifrováním odposlouchávaných komunikací, které nese vydávající stát.

Článek 31

Informování členského státu, na jehož území se odposlouchávaná osoba nachází a od nějž není třeba technické pomoci

1. Pokud příslušný orgán jednoho členského státu (dále jen „odposlouchávající členský stát“) povolí za účelem provedení vyšetřovacího úkonu odposlech telekomunikačního provozu a komunikační adresa odposlouchávané osoby, uvedená v příkazu k odposlechu, je používána na území jiného členského státu (dále jen „informovaný členský stát“), jehož technické pomoci není k provedení odposlechu třeba, informuje odposlouchávající členský stát příslušný orgán informovaného členského státu o odposlechu:
 - a) před zahájením odposlechu v případech, kdy příslušný orgán odposlouchávajícího členského státu v okamžiku nařízení odposlechu ví, že odposlouchávaná osoba se nachází nebo se bude nacházet na území informovaného členského státu;
 - b) v průběhu odposlechu nebo bezprostředně po jeho ukončení, když se dozví, že odposlouchávaná osoba se nachází nebo se v průběhu odposlechu nacházela na území informovaného členského státu.

2. K informování podle odstavce 1 se použije formulář uvedený v příloze C.
3. Příslušný orgán informovaného členského státu může v případě, kdy by odposlech nebyl povolen v obdobném vnitrostátním případě, neprodleně a nejpozději do 96 hodin od přijetí oznámení podle odstavce 1 oznámit příslušnému orgánu odposlouchávajícího členského státu:
 - a) že odposlech nesmí být prováděn nebo že musí být ukončen, a
 - b) je-li to nezbytné, že veškerý materiál získaný odposlechem během pobytu odposlouchávané osoby na jeho území nesmí být použit, nebo že může být použit pouze za podmíněk, které blíže stanoví. Příslušný orgán informovaného členského státu sdělí příslušnému orgánu odposlouchávajícího členského státu důvody pro uvedené podmínky.
4. Ustanovení čl. 5 odst. 2 se použije obdobně na informování podle odstavce 2.

KAPITOLA VI

PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 32

Předběžná opatření

1. Vydávající orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení veškerých opatření, které mají za cíl předběžně zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění předmětů, jež mohou sloužit jako důkazy.
2. Vykonávající orgán rozhodne o předběžném opatření a toto rozhodnutí sdělí co nejdříve, pokud možno do 24 hodin od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu.
3. Je-li požadováno předběžné opatření uvedené v odstavci 1, vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, zda mají být důkazní prostředky předány do vydávajícího státu, či zda mají být ponechány ve vykonávajícím státě. Vykonávající orgán tento evropský vyšetřovací příkaz uzná a vykoná a důkazní prostředky předá v souladu s postupy stanovenými touto směrnicí.
4. Je-li evropský vyšetřovací příkaz v souladu s odstavcem 3 doplněn pokynem, že důkazní prostředky mají být ponechány ve vykonávajícím státě, vydávající orgán uvede den, k němuž bude předběžné opatření uvedené v odstavci 1 zrušeno, popřípadě očekávané datum předložení žádosti o předání důkazních prostředků do vydávajícího státu.
5. Vykonávající orgán může po konzultaci s vydávajícím orgánem v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a postupy stanovit s ohledem na okolnosti případu vhodné podmínky k omezení doby trvání předběžného opatření uvedeného v odstavci 1. Zvažuje-li vykonávající orgán v souladu s těmito podmínkami o zrušení předběžného opatření, oznámí to vydávajícímu orgánu, aby měl tento orgán příležitost uplatnit své připomínky. Vydávající orgán neprodleně oznámí vykonávajícímu orgánu, že předběžná opatření uvedená v odstavci 1 byla zrušena.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Oznámení

1. Do 22. května 2017 sdělí každý členský stát Komisi:
 - a) orgán nebo orgány, které jsou podle vnitrostátního právního řádu příslušné ve smyslu čl. 2 písm. c) a d), pokud je tento členský stát vydávajícím nebo vykonávajícím státem;
 - b) jazyky přípustné pro evropský vyšetřovací příkaz podle čl. 5 odst. 2;
 - c) informace týkající se určeného ústředního orgánu nebo orgánů, pokud si členský stát přeje využít možnosti podle čl. 7 odst. 3. Tyto informace jsou pro orgány vydávajícího státu závazné.

2. Každý členský stát může rovněž poskytnout Komisi seznam nezbytných dokladů, které bude vyžadovat podle čl. 22 odst. 4.
3. Členské státy informují Komisi o veškerých pozdějších změnách informací uvedených v odstavcích 1 a 2.
4. Informace, které Komise obdržela na základě tohoto článku, zpřístupní všem členským státům a Evropské soudní síti. Evropská soudní síť zpřístupní informace na internetových stránkách uvedených v článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ⁽¹⁾.

Článek 34

Vztah k jiným právním nástrojům, dohodám a ujednáním

1. Aniž je dotčeno jejich uplatňování mezi členskými státy a třetími zeměmi a jejich dočasné uplatňování podle článku 35, nahrazuje tato směrnice ode dne 22. května 2017 příslušná ustanovení následujících úmluv ve vztazích mezi členskými státy vázanými touto směrnicí:
 - a) Evropská úmluva Rady Evropy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959, jakož i její dva dodatkové protokoly a dvoustranné dohody uzavřené podle článku 26 této úmluvy;
 - b) úmluva k provedení Schengenské dohody;
 - c) úmluva o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie a její protokol.
2. Rámcové rozhodnutí 2008/978/SVV se nahrazuje pro ty členské státy, pro něž je tato směrnice závazná. Ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV týkající se zajištění důkazních prostředků se nahrazují pro ty členské státy, pro něž je tato směrnice závazná.

Pro členské státy, pro něž je tato směrnice závazná, se odkazy na rámcové rozhodnutí 2008/978/SVV, a jde-li o zajištění důkazních prostředků, rámcové rozhodnutí 2003/577/SVV považují za odkazy na tuto směrnici.

3. Nad rámec této směrnice mohou členské státy uzavírat nebo nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání s jinými členskými státy po 22. květnu 2017, pouze pokud umožňují další upevnění cílů této směrnice a přispívají ke zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro shromažďování důkazů a pokud je dodržena úroveň ochrany stanovená touto směrnicí.
4. Do 22. května 2017 oznámí členské státy Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odstavci 3, které si přejí nadále uplatňovat. Členské státy rovněž oznámí Komisi jakoukoli novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 3 do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 35

Přechodná ustanovení

1. Žádosti o vzájemnou pomoc obdržené do 22. května 2017 se nadále řídí stávajícími nástroji týkajícími se vzájemné pomoci v trestních věcech. Na rozhodnutí o zajištění důkazních prostředků podle rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV obdržená do 22. května 2017 se rovněž použije uvedené rámcové rozhodnutí.
2. Ustanovení čl. 8 odst. 1 se použije obdobně na evropský vyšetřovací příkaz vydaný po rozhodnutí o zajištění učiněném podle rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).

Článek 36**Provedení**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s touto směrnicí do 22. května 2017.
2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí do 22. května 2017 Komisi znění ustanovení, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z této směrnice.

Článek 37**Zpráva o uplatňování**

Nejpozději pět let po 21. květnu 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, založenou na kvalitativních i kvantitativních informacích, která zahrnuje zejména hodnocení dopadu této směrnice na spolupráci v trestních věcech a ochranu osob, jakož i uplatňování ustanovení o odposlechu telekomunikačního provozu vzhledem k technologickému vývoji. V případě potřeby se ke zprávě připojí návrhy na změnu této směrnice.

Článek 38**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 39**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 3. dubna 2014.

Za Evropský parlament
M. SCHULZ
předseda

Za Radu
D. KOURKOULAS
předseda

PŘÍLOHA A

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Tento evropský vyšetřovací příkaz vydal příslušný orgán. Vydávající orgán potvrzuje, že vydání evropského vyšetřovacího příkazu je nezbytné a přiměřené pro účely řízení v něm uvedeného při zohlednění práv podezřelé nebo obviněné osoby a že požadované vyšetřovací úkony by za stejných podmínek bylo možné nařídit u obdobného vnitrostátního případu. Žádám o provedení níže uvedeného vyšetřovacího úkonu nebo úkonů při řádném zohlednění důvěrnosti vyšetřování a o předání důkazů získaných provedením výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.

ODDÍL A

Vydávající stát:

Vykonávající stát:

ODDÍL B: **Naléhavost**

Uvedte prosím případný důvod naléhavosti

Důkaz je ukrýván nebo ničen

Blízké datum jednání

Jiné důvody

Upřesněte níže:

Lhůty pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu jsou stanoveny ve směrnici 2014/41/EU. Je-li však třeba kratší nebo zvláštní lhůty, uveďte prosím datum a zdůvodněte ji:

.....

ODDÍL C: Vyšetřovací úkon nebo úkony, které mají být provedeny

1. Popište požadovanou pomoc / požadovaný vyšetřovací úkon nebo úkony A uveďte případně, zda se jedná o jeden z následujících vyšetřovacích úkonů:

.....

Získání informací nebo důkazů, které již má vykonávající orgán k dispozici

Získání informací obsažených v databázích policejních nebo justičních orgánů

Výslech

svědka

znalce

podezřelé nebo obviněné osoby

oběti

třetí osoby

Identifikace osob majících předplatné na určité telefonní číslo nebo IP adresu

Dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vydávajícího státu

Dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vykonávajícího státu

- Výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu
- svědka
 - znalce
 - podezřelé nebo obviněné osoby
- Výslech za použití telefonní konference
- svědka
 - znalce
- Informace o bankovních a jiných finančních účtech
- Informace o bankovních operacích a jiných finančních transakcích
- Vyšetřovací úkon zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu
- monitorování bankovních operací nebo jiných finančních transakcí
 - sledované zásilky
 - jiné
- Skryté vyšetřování
- Odposlech telekomunikačního provozu
- Předběžné opatření s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění prostředků, jež mohou sloužit jako důkazy.

ODDIL D: Vztah k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu

Uvedte, zda tento evropský vyšetřovací příkaz doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz. Poskytněte případně příslušné informace k identifikaci dřívějšího příkazu (datum jeho vydání, orgán, kterému byl předán a případně datum předání, a rovněž spisová čísla přiřazená vydávajícím a vykonávajícím orgánem):

.....

.....

V případě potřeby uvedte, zda byl evropský vyšetřovací příkaz ve stejné věci již předán jinému členskému státu:

.....

ODDIL E: Totožnost dotčené osoby

1. Uvedte veškeré údaje, jsou-li známy, týkající se totožnosti i) fyzické nebo ii) právnické osoby nebo osob, jichž se vyšetřovací úkon týká (pokud se vyšetřovací úkon týká více než jedné osoby, uvedte tyto údaje pro každou osobu):

i) Fyzické osoby

Příjmení:

Jméno (jména):

Případná další jména:

Případné přezdívky:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení:

Druh a číslo dokladu (dokladů) totožnosti (průkaz totožnosti, cestovní pas), je-li k dispozici:

.....

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uvedte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí:

.....

ii) Právní osoby

Název:.....

Právní forma:.....

Zkrácený název, běžně používaný název, případně firma či obchodní název:

.....

Sídlo:.....

Identifikační číslo:

Adresa právnické osoby:

Jméno zástupce právnické osoby:.....

Popište prosím postavení, jež v současné době zaujímá dotyčná osoba v řízení:

 podezřelá nebo obviněná osoba oběť svědek znalec třetí osoba jiné (upřesněte)

2. Pokud se liší od výše uvedené adresy, uveďte prosím místo, kde je třeba provést vyšetřovací úkon:

.....

.....

3. Uveďte další údaje, jež napomohou při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, jsou-li k dispozici:

.....

.....

ODDIL F: Druh řízení, pro které je evropský vyšetřovací příkaz vydáván:

 a) v souvislosti s trestním řízením, které je vedeno nebo může být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu, nebo b) řízení správních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci, nebo c) řízení justičních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci; d) v souvislosti s řízením podle písmen a), b) a c), která se týkají trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může nést odpovědnost nebo být potrestána právnická osoba ve vydávajícím státě.

ODDIL G: Důvody pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu

1. Shrnutí skutečností

Uveďte, proč je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, včetně shrnutí skutečností vedoucích k jeho vydání, popis stíhaného či vyšetřovaného trestného činu, fáze, v níž se vyšetřování nachází, důvody pro jakékoli rizikové faktory a další související informace.

.....

.....

.....

2. Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů, pro něž je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, a příslušná ustanovení zákona/zákoníku:

.....
.....
.....

3. Lze za trestný čin, pro něž je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let podle právních předpisů vydávajícího státu a je tento trestný čin uveden níže na seznamu trestných činů? (zaškrtněte prosím příslušný rámeček)

- účast na zločinném spolčení
- terorismus
- obchodování s lidmi
- sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami
- korupce
- podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropské unie ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství
- praní výnosů z trestné činnosti
- padělání měny včetně eura
- počítačová trestná činnost
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu
- vražda, těžké ublížení na zdraví
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí
- rasismus a xenofobie
- organizovaná nebo ozbrojená loupež
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl
- podvod
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu
- padělání a pirátství výrobků
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi
- padělání platebních prostředků
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály
- obchod s odcizenými vozidly
- znásilnění
- žhářství
- trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu
- únos letadla nebo plavidla
- sabotáž

ODDIL H: Dodatečné požadavky pro určitá opatření

Vyplňte oddíly týkající se požadovaných vyšetřovacích úkonů:

ODDIL H1: Předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody

1) Je-li pro účely vyšetřování požadováno dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody vydávajícímu státu, uveďte prosím, zda dotčená osoba s tímto opatřením souhlasila:

Ano Ne Požaduji získání souhlasu dotčené osoby

2) Je-li pro účely vyšetřování požadováno dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody vykonávajícímu státu, uveďte prosím, zda dotčená osoba s tímto opatřením souhlasila:

Ano Ne

ODDIL H2: Videokonference nebo telefonní konference nebo jiný audiovizuální přenos

Je-li požadován výslech prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference nebo jiného audiovizuálního přenosu:

Uveďte prosím název orgánu, který výslech povede (kontaktní údaje/jazyk):

.....

Uveďte prosím důvody žádosti o toto opatření:

.....

a) výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu:

podezřelá nebo obviněná osoba udělila svůj souhlas

b) výslech za použití telefonní konference

ODDIL H3: Předběžná opatření

Je-li požadováno předběžné opatření s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění předmětu, jenž může být použit jako důkaz, uveďte prosím, zda:

předmět má být předán vydávajícímu státu

předmět má být ponechán ve vykonávajícím státě; uveďte prosím očekávané datum:

zrušení předběžného opatření:

předložení další žádosti ohledně tohoto prostředku:

ODDIL H4: Informace o bankovních a jiných finančních účtech

1) Jsou-li požadovány informace o bankovních nebo jiných finančních účtech, jež daná osoba má nebo ovládá, uveďte prosím u každého z nich, proč považujete opatření za podstatné pro účely trestního řízení a z jakých důvodů předpokládáte, že banky ve vykonávajícím státě vedou tyto účty:

informace o bankovních účtech, jež uvedená osoba vlastní, nebo pro něž má podpisové právo

informace o jiných finančních účtech, jež uvedená osoba vlastní, nebo pro něž má podpisové právo

.....

.....

.....

.....

2) Jsou-li požadovány informace o bankovních operacích nebo jiných finančních transakcích, uveďte prosím u každé z nich, proč považujete opatření za podstatné pro účely trestního řízení:

- informace o bankovních operacích
 informace o jiných finančních transakcích

.....

Uveďte příslušné časové období a dotyčné účty:

.....

ODDÍL H5: Vyšetřovací úkony zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu

Je-li požadován takový vyšetřovací úkon, uveďte prosím, proč považujete požadované informace za zásadní pro účely trestního řízení:

.....

ODDÍL H6: Skryté vyšetřování

Je-li požadováno skryté vyšetřování, uveďte prosím, proč považujete tento vyšetřovací úkon za podstatný pro účely trestního řízení:

.....

ODDÍL H7: Odposlech telekomunikačního provozu

1) Je-li požadován odposlech telekomunikačního provozu, uveďte prosím, proč považujete tento vyšetřovací úkon za důležitý pro účely trestního řízení:

.....

2) Uveďte prosím tyto informace:

a) informace za účelem zjištění totožnosti odposlouchávané osoby:

.....

b) požadovanou dobu trvání odposlechu:

.....

c) technické údaje (zejména identifikátory cíle jako je mobilní telefon, pevná telefonní linka, e-mailová adresa, internetové připojení), aby bylo zajištěno, že evropský vyšetřovací příkaz může být vykonán:

.....

3) Označte prosím metodu výkonu, kterou upřednostňujete:

- okamžitý přenos
 záznam a následný přenos

Uveďte prosím, zda také žádáte o přepis, dekódování nebo dešifrování materiálu získaného odposlechem (*):

.....

(*) Mějte prosím na paměti, že náklady na přepis, dekódování nebo dešifrování musí nést vydávající stát.

ODDÍL I: Formální náležitosti a postupy požadované pro výkon

1. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte

Od vykonávajícího orgánu se žádá, aby splnil tyto formální náležitosti a postupy (...):

.....

2. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte

Od jedné nebo více úředních osob vydávajícího státu se žádá, aby napomohly při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu poskytnutím podpory příslušným orgánům vykonávajícího státu.

Kontaktní údaje úředních osob:

.....

Jazyky, ve kterých je možné komunikovat:.....

.....

ODDÍL J: Opravné prostředky

1. Uveďte prosím, zda již byly uplatněny opravné prostředky proti vydání evropského vyšetřovacího příkazu, a pokud ano, uveďte další podrobnosti (popis opravného prostředku, včetně nezbytných kroků a lhůt):

.....

2. Orgán ve vydávajícím státě, jenž může poskytnout další informace o postupech pro uplatnění opravných prostředků ve vydávajícím státě a o tom, zda je k dispozici právní pomoc a tlumočení a překlad:

Název:.....

Případná kontaktní osoba:.....

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:.....

ODDÍL K: Údaje o orgánu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal

Zaškrtněte druh orgánu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz:

justiční orgán

(*) jakýkoli jiný příslušný orgán podle práva vydávajícího státu

(*) Vyplňte prosím i oddíl L

Název orgánu:

.....

Jméno zástupce / kontaktní místo:

.....

Č. spisu:.....

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:.....

Jazyky, v nichž lze s vydávajícím orgánem komunikovat:

.....

V případě, že se liší od údajů uvedených výše, uveďte kontaktní údaje osoby nebo osob, na které se lze obrátit ohledně dalších informací nebo praktických opatření pro předání důkazů:

Jméno / titul / organizace:

Adresa:

E-mail / kontaktní telefonní číslo:

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah evropského vyšetřovacího příkazu je přesný a správný:

Jméno:

Postavení (titul / služební hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

ODDÍL L: Údaje o justičním orgánu, který evropský vyšetřovací příkaz potvrdil

Označte prosím druh justičního orgánu, který evropský vyšetřovací příkaz potvrdil:

- a) soudce nebo soud
- b) vyšetřující soudce
- c) státní zástupce

Úřední název potvrzujícího orgánu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul / služební hodnost):

.....

Č. spisu:

Adresa:

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:

Jazyky, v nichž lze s potvrzujícím orgánem komunikovat:

.....

Uveďte, zda má být hlavním kontaktním místem pro vykonávající orgán:

- vydávající orgán
- potvrzující orgán

Podpis potvrzujícího orgánu a údaje o něm

Jméno:

Postavení (titul / služební hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

PŘÍLOHA B

POTVRZENÍ O PŘEVZETÍ EVROPSKÉHO VYŠETŘOVACÍHO PŘÍKAZU

Tento formulář vyplní orgán vykonávajícího státu, který převzal níže uvedený evropský vyšetřovací příkaz.

A) DOTCENY EVROPSKY VYSETROVACI PRIKAZ Orgán, který evropský vyšetřovací příkaz vydal: Spisová značka:..... Datum vydání:..... Datum převzetí:
B) ORGAN, KTERY EVROPSKY VYSETROVACI PRIKAZ PREVZAL (¹) Úřední název příslušného orgánu: Jméno a příjmení jeho zástupce: Postavení (titul / služební hodnost): Adresa: Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)..... Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo) E-mail:..... Spisová značka:..... Jazyky, v nichž lze s tímto orgánem komunikovat:
C) (PRIPADNE) PRISLUSNY ORGAN, JEMUZ BYL EVROPSKY VYSETROVACI PRIKAZ PREDAN ORGÁNEM UVEDENÝM V PÍSMENÍ B) Úřední název orgánu: Jméno a příjmení jeho zástupce: Postavení (titul / služební hodnost): Adresa: Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)..... Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo) E-mail:..... Datum předání: Spisová značka:..... Jazyky, ve kterých je možné komunikovat:

(¹) Tento oddíl vyplní každý orgán, který evropský vyšetřovací příkaz převzal. Tuto povinnost má orgán příslušný k uznání a výkonu evropského vyšetřovacího příkazu a případně ústřední orgán nebo orgán, který příslušnému orgánu evropský vyšetřovací příkaz předal.

D) DALŠÍ INFORMACE, JEŽ MOHOU BÝT DŮLEŽITÉ PRO VYDÁVAJÍCÍ ORGÁN:

.....
.....
.....

E) PODPIS A DATUM

Podpis:

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

PŘÍLOHA C

OZNÁMENÍ

Tento formulář se použije k informování členského státu o odposlechu telekomunikačního provozu, jenž bude, je nebo byl proveden na jeho území bez jeho technické pomoci. Tímto informuji(informovaný členský stát) o odposlechu.

A) ⁽¹⁾ PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN

Úřední název příslušného orgánu odposlouchávajícího členského státu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul / služební hodnost):

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo).....

E-mail:.....

Spisová značka:.....

Datum vydání:.....

Jazyky, v nichž lze s tímto orgánem komunikovat:

.....

B) INFORMACE O ODPOSLECHU

I) Informace o aktuálním stavu: Toto oznámení se činí (prosím zaškrtněte)

před odposlechem

během odposlechu

po odposlechu

II) Doba trvání (předpokládaná) odposlechu (jak je známa vydávajícímu orgánu):

....., počínajíc od.....

III) Cíl odposlechu: (telefonní číslo, IP adresa nebo e-mail)

.....

IV) Totožnost dotčených osob

Uveďte veškeré údaje, jsou-li známy, týkající se totožnosti i) fyzické nebo ii) právnické osoby nebo osob, proti nimž je nebo může být vedeno řízení:

i) Fyzické osoby

Příjmení:.....

Jméno (jména):.....

Případná další příslušná jména:

Případné přezdívký:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení:

⁽¹⁾ Orgán zde uvedený je orgánem, s nímž by měl být udržován kontakt při další korespondenci s vydávajícím státem.

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uveďte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí:

.....

ii) Právnícké osoby

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název, případně firma či obchodní název:

.....

Sídlo

Identifikační číslo:

Adresa právnické osoby:

Jméno a kontaktní údaje zástupce právnické osoby:

V) Informace o účelu tohoto odposlechu:

Uveďte veškeré nezbytné informace, včetně popisu případu, právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů a příslušná ustanovení zákona/zákoníku, s cílem umožnit informovanému orgánu, aby posoudil:

- zda by odposlech byl povolen v obdobném vnitrostátním případě; a zda získaný materiál může být použit v soudním řízení
- v případě, že k odposlechu již došlo, zda tento materiál může být použit v soudním řízení

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vezměte prosím na vědomí, že jakákoli námitka vůči odposlechu či použití materiálu již získaného odposlechem, musí být podána nejpozději do 96 hodin od přijetí tohoto oznámení.

C) PODPIS A DATUM

Podpis:

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

PŘÍLOHA D

KATEGORIE TRESTNÝCH ČINŮ PODLE ČLÁNKU 11

- účast na zločinném spolčení,
 - terorismus,
 - obchodování s lidmi,
 - sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie,
 - nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
 - nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
 - korupce,
 - podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropské unie ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
 - praní výnosů z trestné činnosti,
 - padělání měny včetně eura,
 - počítačová trestná činnost,
 - trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
 - napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
 - vražda, těžké ublížení na zdraví,
 - nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
 - únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
 - rasismus a xenofobie,
 - organizovaná nebo ozbrojená loupež,
 - nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
 - podvod,
 - vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
 - padělání a pirátství výrobků,
 - padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
 - padělání platebních prostředků,
 - nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
 - nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
 - obchod s odcizenými vozidly,
 - znásilnění,
 - žhářství,
 - trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
 - únos letadla nebo plavidla,
 - sabotáž.
-

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 441/2014

ze dne 30. dubna 2014,

kterým se mění nařízení (ES) č. 29/2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojem pro jednotné evropské nebe

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení) ⁽²⁾, a zejména na čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 29/2009 ⁽³⁾ stanoví požadavky na koordinované zavedení služeb datovým spojem založených na dvoubodovém datovém spojení letadlo-země.
- (2) Část B přílohy I nařízení (ES) č. 29/2009 definuje vzdušný prostor nad FL 285, na nějž se uvedené nařízení vztahuje ode dne 5. února 2015.
- (3) Dne 1. července 2013 přistoupilo k Evropské unii Chorvatsko. Chorvatský vzdušný prostor by proto měl být řádně připojen ke vzdušnému prostoru, na nějž se vztahuje nařízení (ES) č. 29/2009.
- (4) Chorvatsku by však mělo být ve srovnání s datem použití 5. února 2015, které se vztahuje na ostatní členské státy uvedené v části B přílohy I nařízení (ES) č. 29/2009, poskytnuto odkladem použití tohoto nařízení přechodné období jednoho roku, aby bylo regulovaným subjektům, jako jsou provozovatelé a poskytovatelé letových provozních služeb (ATS), umožněno připravit se na uplatňování nových pravidel.
- (5) Nařízení (ES) č. 29/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro jednotné nebe,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V části B přílohy I nařízení (ES) č. 29/2009 se za řádek „— Warszawa FIR,“ vkládá řádek „— Zagreb FIR,“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 26.

⁽²⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 29/2009 ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojem pro jednotné evropské nebe (Úř. věst. L 13, 17.1.2009, s. 3).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 5. února 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. dubna 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 442/2014**ze dne 30. dubna 2014,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1235/2008, pokud jde o žádosti o zařazení na seznam třetích zemí uznávaných pro účely rovnocennosti v souvislosti s dovozem ekologických produktů****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 2 a čl. 38 písm. d) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ⁽²⁾ stanoví podrobná pravidla týkající se postupu při uznávání třetích zemí pro účely rovnocennosti v souladu s čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007.
- (2) Rada Evropské Unie ve svých závěrech o ekologickém zemědělství z 3237. zasedání Rady ve složení pro zemědělství a rybolov ve dnech 13. a 14. května 2013 vybídla Komisi k tomu, aby zlepšila stávající mechanismy pro usnadnění mezinárodního obchodu s ekologickými produkty a aby ve všech obchodních dohodách požadovala vzájemnost a transparentnost.
- (3) Právě probíhající přezkum právního rámce odvětví ekologické produkce odhalil nedostatky ve stávajícím režimu uznávání třetích zemí pro účely rovnocennosti. Většina z ujednání o rovnocennosti podepsaných Komisí a třetími zeměmi jsou uplatňována jednostranně Evropskou komisí, což nepříspěvá k podpoře rovných podmínek. Ukázalo se, že uznávání rovnocennosti se třetími zeměmi by mělo být stanoveno mezinárodními dohodami. Stávající režim uznávání třetích zemí pro účely rovnocennosti založený na ujednáních o rovnocennosti by měl proto přejít na režim založený na vyvážených mezinárodních dohodách, které by podporovaly rovné podmínky, transparentnost a právní jistotu.
- (4) Pro usnadnění přechodu na nový režim uznávání založený na mezinárodních dohodách je vhodné určit konečné datum pro přijímání nových žádostí o zařazení na seznam stanovený v článku 7 nařízení (ES) č. 1235/2008 a příloze III uvedeného nařízení. Žádosti obdržené po tomto datu by již neměly být přípustné.
- (5) Nařízení (ES) č. 1235/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem regulativního Výboru pro ekologickou produkci,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 8 nařízení (ES) č. 1235/2008 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise posoudí, zda po doručení žádosti o zařazení na tento seznam zasláné zástupcem dotčené třetí země zařadí třetí zemi na seznam stanovený v článku 7, za předpokladu, že je taková žádost podána před 1. červencem 2014.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí (Úř. věst. L 334, 12.12.2008, s. 25).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. dubna 2014.

Za Komisi
předseda
José Manuel BARROSO

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 443/2014**ze dne 30. dubna 2014,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011, pokud jde o spouštěcí hodnoty pro dodatečná cla na rajčata, okurky salátové, stolní hrozny, meruňky, třešně, s výjimkou višní, broskve včetně nektarinek a švestky**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 183 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ⁽²⁾ stanoví dohled nad dovozem produktů uvedených v příloze XVIII uvedeného nařízení. Tento dohled se vykonává v souladu s pravidly stanovenými v článku 308d nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ⁽³⁾.
- (2) Pro účely čl. 5 odst. 4 dohody o zemědělství ⁽⁴⁾ uzavřené v rámci Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání a vzhledem k nejnovějším údajům za roky 2011, 2012 a 2013 by měly být změněny spouštěcí hodnoty pro uplatnění dodatečných cel na okurky salátové a třešně, s výjimkou višní, od 1. května 2014 a na meruňky, rajčata, švestky, broskve včetně nektarinek a stolní hrozny od 1. června 2014.
- (3) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno. Z důvodů přehlednosti by měla být nahrazena celá příloha XVIII uvedeného nařízení.
- (4) Vzhledem k tomu, že je nutné začít uplatňovat uvedené opatření co nejdříve poté, co budou k dispozici aktualizované údaje, je třeba, aby toto nařízení vstoupilo v platnost dnem vyhlášení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V příloze XVIII prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 se spouštěcí hodnoty pro rajčata, okurky salátové, stolní hrozny, meruňky, třešně, s výjimkou višní, broskve včetně nektarinek a švestky nahrazují hodnotami uvedenými v příslušném sloupci uvedené přílohy ve znění přílohy tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. dubna 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1).⁽³⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).⁽⁴⁾ Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 22.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA XVIII

DODATEČNÁ DOVOZNÍ CLA: HLAVA IV KAPITOLA I ODDÍL 2

Aniž jsou dotčena pravidla pro výklad kombinované nomenklatury, popis produktů se chápe pouze jako orientační. Působnost dodatečných cel je pro účely této přílohy určena působností kódů KN tak, jak existují v době přijetí tohoto nařízení.

(v tunách)

Pořadové číslo	Kód KN	Popis produktů	Období uplatnění	Spouštěcí hodnoty
78.0015	0702 00 00	Rajčata	od 1. října do 31. května	445 127
78.0020			od 1. června do 30. září	27 287
78.0065	0707 00 05	Okurky salátové	od 1. května do 31. října	12 678
78.0075			od 1. listopadu do 30. dubna	12 677
78.0085	0709 91 00	Artyčoky	od 1. listopadu do 30. června	12 663
78.0100	0709 93 10	Cukety	od 1. ledna do 31. prosince	112 241
78.0110	0805 10 20	Pomeranče	od 1. prosince do 31. května	252 542
78.0120	0805 20 10	Klementinky	od 1. listopadu do konce února	82 192
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarinky (včetně tangerinek a satsum), wilkingy a podobné citrusové hybridy	od 1. listopadu do konce února	81 570
78.0155	0805 50 10	Citrony	od 1. června do 31. prosince	310 090
78.0160			od 1. ledna do 31. května	51 670
78.0170	0806 10 10	Stolní hrozny	od 21. července do 20. listopadu	69 907
78.0175	0808 10 80	Jablka	od 1. ledna do 31. srpna	553 379
78.0180			od 1. září do 31. prosince	72 914
78.0220	0808 30 90	Hrušky	od 1. ledna do 30. dubna	183 233
78.0235			od 1. července do 31. prosince	25 489
78.0250	0809 10 00	Meruňky	od 1. června do 31. července	5 630
78.0265	0809 29 00	Třešně, s výjimkou višňí	od 21. května do 10. srpna	32 371
78.0270	0809 30	Broskve, včetně nektarinek	od 11. června do 30. září	3 146
78.0280	0809 40 05	Švestky	od 11. června do 30. září	16 404“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 444/2014**ze dne 30. dubna 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. dubna 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	CL	173,8
	MA	38,6
	TN	89,9
	TR	97,3
	ZZ	99,9
0707 00 05	AL	41,5
	MA	35,6
	TR	132,1
0709 93 10	ZZ	69,7
	MA	70,8
	TR	93,5
	ZA	31,4
0805 10 20	ZZ	65,2
	EG	41,1
	IL	70,8
	MA	52,6
	TN	64,4
0805 50 10	TR	50,5
	ZZ	55,9
	MA	35,6
	TR	85,1
0808 10 80	ZZ	60,4
	AR	113,3
	BR	86,2
	CL	97,3
	CN	98,7
	MK	30,8
	NZ	140,7
	US	213,6
	ZA	118,9
ZZ	112,4	

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK OSN mají podle mezinárodního práva veřejného právní účinek. Status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost je třeba ověřit v nejnovější verzi dokumentu EHK OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 57 – Jednotná ustanovení pro schvalování světlometů pro motocykly a vozidla za ně považovaná

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

sérii změn 02 – datum vstupu v platnost: 12. září 2001

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení světlometu
4. Označení
5. Schválení
6. Všeobecné specifikace
7. Zvláštní specifikace
8. Ustanovení pro barevná rozptylová skla a filtry
9. Přejícná ustanovení
10. Shodnost výroby
11. Postihy za neshodnost výroby
12. Změna a rozšíření schválení typu světlometu
13. Definitivní ukončení výroby
14. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění zkoušek schválení typu a názvy a adresy správních orgánů

PŘÍLOHY:

- Příloha 1 – Sdělení o udělení, rozšíření, odmítnutí či odnětí schválení typu nebo o definitivním ukončení výroby typu světlometu podle předpisu č. 57
- Příloha 2 – Uspořádání značek schválení typu
- Příloha 3 – Fotometrické zkoušky
- Příloha 4 – Zkoušky stálosti fotometrických vlastností světlometů v provozu
- Příloha 5 – Minimální požadavky na postupy kontrol shodnosti výroby
- Příloha 6 – Požadavky na světlometry s rozptylovými skly z plastového materiálu – zkoušení rozptylového skla nebo vzorků materiálu a úplných světlometů
- Příloha 7 – Minimální požadavky na odběr vzorků inspektorem

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tento předpis se vztahuje na schvalování světlometů, které pracují s žárovkami a mají rozptylová skla ze skla nebo plastu ⁽¹⁾ a které jsou určeny k výstroji motocyklů a vozidel za ně považovaných.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu:

- 2.1 „rozptylovým sklem“ se rozumí vnější díl světlometu (sestavy), který osvětlující plochou propouští světlo;
- 2.2 „povlakem“ se rozumí jakýkoliv výrobek nebo výrobky nanesené v jedné nebo více vrstvách na vnější stranu rozptylového skla;
- 2.3 světlometry různých „typů“ se rozumí světlometry, které se liší v tak podstatných hlediscích jako:
 - 2.3.1 obchodní název nebo značka;
 - 2.3.2 označení světlometu podle definice uvedené níže v bodě 4.1.4;
 - 2.3.3 vlastnosti optického systému;
 - 2.3.4 začlenění nebo vyloučení součástí, které by při provozu mohly odrazem, lomem, absorpcí a/nebo deformací měnit optické účinky. Změna barvy světla vyzařovaného světlomety, jejichž jiné vlastnosti se nezměnily, nepředstavuje změnu typu světlometu. Takovým světlometům se tudíž přiřadí totéž číslo schválení.
 - 2.3.5 materiály, z nichž je zhotoveno rozptylové sklo a případný povlak.

3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ TYPU SVĚTLOMETU ⁽²⁾

- 3.1 Žádost o schválení podává držitel obchodního názvu nebo značky nebo jeho řádně pověřený zástupce.
- 3.2 Ke každé žádosti o schválení se doloží:
 - 3.2.1 výkresy ve trojím vyhotovení, dostatečně podrobné, aby umožnily určení typu, znázorňující světlomet v nárysu (s případnými detaily drážkování rozptylového skla) a v příčném řezu; výkresy musí udávat místo určené pro značku schválení typu;
 - 3.2.2 stručný technický popis týkající se zejména kategorie nebo kategorií použité žárovky (viz příloha 3 bod 6 tohoto předpisu);
 - 3.2.3 dva vzorky typu světlometu s bezbarvými rozptylovými skly ⁽³⁾;
 - 3.2.4 ke zkoušce plastických materiálů, z nichž jsou vyrobena rozptylová skla:
 - 3.2.4.1 třináct rozptylových skel,
 - 3.2.4.1.1 přičemž šest z nich je možno nahradit šesti vzorky materiálu o rozměrech alespoň 60 × 80 mm, které mají plochý nebo vypouklý vnější povrch, v jehož středu se nachází v podstatě rovinná plocha (poloměr zakřivení nesmí být menší než 300 mm) o rozměrech alespoň 15 × 15 mm;
 - 3.2.4.1.2 každé takové rozptylové sklo nebo vzorek materiálu musí být vyrobeno technologií používanou při sériové výrobě;
 - 3.2.4.2 odrážecí, na který se mohou rozptylová skla podle pokynů výrobce montovat.
- 3.3 Pokud již byly zkoušeny, musí být k materiálům tvořícím rozptylová skla a případné krycí vrstvy, přiložen zkušební protokol o vlastnostech těchto materiálů a krycích vrstev.
- 3.4 Před udělením schválení ověří příslušný orgán, zda existují dostatečná opatření k zajištění účinného ověřování shodnosti výroby.

⁽¹⁾ Žádné ustanovení tohoto předpisu nebrání kterékoliv smluvní straně dohody, která jej uplatňuje, aby zakázala kombinaci světlometu vybaveného rozptylovým sklem z plastu a schváleného podle tohoto předpisu se zařízením k mechanickému čištění (se stěrači).

⁽²⁾ Žádost o schválení typu žárovky viz předpis č. 37.

⁽³⁾ Jestliže se má světlomet vyrábět s barevnými rozptylovými skly, předloží se ke zkoušení barvy navíc dva vzorky barevných rozptylových skel.

4. OZNAČENÍ

4.1 Světlomety předkládané ke schválení musí být zřetelně, čitelně a nesmazatelně označeny těmito nápisy:

4.1.1 obchodním názvem nebo značkou žadatele;

4.1.2 zvnějšku a/nebo na rozptylovém skle uvedením vnějšího označení světloometu tak, aby bylo viditelné, když je světloomet namontován na vozidle.

Všechny jednotky, které splňují požadavky tohoto předpisu a které jsou konstruovány tak, že žárovka potkávajícího světla nesmí svítit současně s žárovkou pro kteroukoliv jinou funkci, s níž je sloučena, musí být označeny lomítkem (/), které je na značce schválení typu umístěno za symbolem pro potkávající světloomet.

4.1.3 na zadní straně světloometu uvedením kategorie přípustné žárovky – S1 a/nebo S2

4.1.4 označení jsou uvedena v následující tabulce:

Vnější označení světlometů	Kategorie žárovky
MB	S ₁
MB	S ₂
MB	S ₁ /S ₂

4.1.5 Pokud světloomet obsahuje plastové rozptylové sklo, uvedou se vedle symbolu předepsaného v bodech 4.1.2 a 4.1.4 ještě písmena „PL“;

4.2 Kromě toho musí být na rozptylovém skle a hlavním tělese⁽¹⁾ dostatek místa pro značku schválení a doplňkové symboly uvedené v bodě 4; tato místa musí být vyznačena na výkresech uvedených v bodě 3.2.1.

5. SCHVÁLENÍ

5.1 Schválení se udělí, pokud všechny vzorky typu světloometu dodané ke schválení podle výše uvedeného bodu 3 splňují požadavky tohoto předpisu.

5.2 Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. První dvě číslice tohoto čísla (v současnosti 01 odpovídající sérii změn 01, jež vstoupila v platnost dne 28. února 1989) označují sérii změn, která zahrnuje nejnovější významné technické změny předpisu v době vydání schválení. Táž smluvní strana nesmí přidělit stejné číslo jinému typu světloometu, kromě případu, kdy je schválení rozšířeno na světloomet, který se liší pouze barvou vyzářovaného světla.

5.3 Oznámení o udělení nebo rozšíření nebo zamítnutí schválení typu světloometu podle tohoto předpisu se zašle smluvním stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.

5.4 Každý světloomet, který se shoduje s typem schváleným podle tohoto předpisu, musí být v místech uvedených v bodě 4.2 kromě označení předepsaného v bodě 4.1 opatřen

5.4.1 mezinárodní značkou schválení typu⁽²⁾, která se skládá z:

5.4.1.1 písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení typu udělila⁽³⁾,

5.4.1.2 čísla schválení typu.

⁽¹⁾ Odrážec se považuje za hlavní těleso. Nelze-li rozptylové sklo oddělit od hlavního tělesa světloometu, postačuje zajištění takového místa na rozptylovém skle.

⁽²⁾ Pokud různé typy světlometů mají shodná rozptylová skla nebo odrážec, mohou být rozptylové sklo i odrážec opatřeny různými značkami schválení těchto typů světlometů za podmínky, že číslo schválení udělené pro konkrétní předložený typ lze bez jakýchkoli nejasností rozeznat.

⁽³⁾ Rozlišovací čísla smluvních stran dohody z roku 1958 jsou uvedena v příloze 3 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 5.4.2 Na osvědčení o schválení i na oznámení zasílaném státům, které jsou smluvními stranami dohody a které uplatňují tento předpis, musí být v každém případě uveden příslušný provozní režim použitý při zkoušení podle bodu 1.1.1.1 přílohy 4 a přípustné (přípustná) napětí podle bodu 1.1.1.2 přílohy 4.

V příslušných případech se zařízení označí takto:

U jednotek, které splňují požadavky tohoto předpisu a které jsou konstruovány tak, že žárovka potkávacího světla nesmí svítit současně s žárovkou pro kteroukoliv jinou funkci, s níž je sloučena: lomítkem (/), které je na značce schválení typu umístěno za symbolem potkávacího světla.

- 5.5 Označení podle bodu 5.4 musí být zřetelně čitelná a nesmazatelná.
- 5.6 V příloze 2 tohoto předpisu je uveden příklad uspořádání značky schválení.

6. VŠEOBECNÉ SPECIFIKACE

- 6.1 Každý vzorek typu světlometu musí odpovídat specifikacím v tomto bodě a v bodě 7, a je-li to nutné, tak i požadavkům v bodě 8.

- 6.2 Světlometry musí být konstruovány a zhotoveny tak, aby za normálních podmínek používání a navzdory otřesům, jimž mohou být vystaveny, byla zajištěna jejich uspokojivá funkce a aby si zachovaly vlastnosti předepsané tímto předpisem.

- 6.2.1 Světlometry musí být vybaveny zařízením, kterým se dají na vozidle seřídít tak, aby splňovaly příslušné předpisy. Takovým zařízením nemusí být vybaveny součásti, u nichž od sebe nelze oddělit odražeč a rozptylové sklo, za předpokladu, že se tyto součásti používají pouze na vozidlech, u kterých lze nastavení světlometů seřídít jiným způsobem.

Jsou-li světlomet dálkového světla a světlomet potkávacího světla – každý vybaven vlastní žárovkou – smontovány do složené jednotky, musí seřizovací zařízení umožnit řádné individuální nastavení každého optického systému.

- 6.2.2 Tato ustanovení se však nevztahují na sestavy světlometů, jejichž odražeče jsou neoddělitelné. Pro tento typ sestav platí požadavky uvedené v bodě 7.3 tohoto předpisu. Slouží-li k vytvoření hlavního světla více než jeden světelný zdroj, musí se k stanovení nejvyšší hodnoty osvětlení (E_{max}) použít všechny společné funkce.

- 6.3 Části určené k uchycení žárovky v odražeči musí být zhotoveny tak, aby se žárovka ani za tmy nedala namontovat do jiné než správné polohy.

- 6.4 Aby se zajistilo, že nedojde k nadměrné změně fotometrických vlastností, musí být provedeny doplňkové zkoušky podle požadavků v příloze 4.

- 6.5 Je-li rozptylové sklo světlometu z plastu, provedou se zkoušky podle požadavků přílohy 6.

7. ZVLÁŠTNÍ SPECIFIKACE

- 7.1 Správná poloha rozptylového skla vůči optickému systému musí být jednoznačně označena a zajištěna, aby při provozu nedocházelo k otáčení.

- 7.2 K měření osvětlení vydávaného světlometem se použije měřicí stěna popsaná v příloze 3 tohoto předpisu a standardní žárovka (S_1 a/nebo S_2 podle předpisu č. 37) s hladkou bezbarvou baňkou.

Standardní žárovka se seřídí na příslušný referenční světelný tok podle hodnot stanovených pro tento typ žárovek.

- 7.3 Potkávací světlo musí mít dostatečně ostré rozhraní, aby se díky němu prakticky dalo dosáhnout vyhovujícího zaměření. Rozhraní musí být co nejvíce přímé a vodorovné v rozsahu přinejmenším 5° na každé straně přímky v-v (viz příloha 3).

Po zaměření podle přílohy 3 musí světlometry splňovat požadavky v ní uvedené.

- 7.4 Svazek světla nesmí vykazovat žádné boční odchylky, které by byly na závadu dobré viditelnosti.
- 7.5 Osvětlení stěny uvedené v bodě 7.2 se měří fotosnímačem s efektivní plochou v rozsahu čtverce o straně 65 mm.
8. USTANOVENÍ PRO BAREVNÁ ROZPTYLOVÁ SKLA A FILTRY
- 8.1 Schválení může být uděleno světlometům, které prostřednictvím bezbarvé žárovky vyzařují bílé nebo selektivně žluté světlo. Příslušné kolorimetrické vlastnosti, vyjádřené v tříbarevných souřadnicích CIE, pro žlutá skla nebo filtry jsou následující:

Selektivně žlutý filtr (clona nebo rozptylové sklo)

mez směrem k červené	$y \geq 0,138 + 0,58 x$
mez směrem k zelené	$y \leq 1,29 x - 0,1$
mez směrem k bílé	$y \geq -x + 0,966$
mez ke spektrální hodnotě	$y \leq -x + 0,992$

což lze vyjádřit i takto:

dominantní vlnová délka	575 – 585 n m
činitel čistoty	0,90 – 0,98
činitel propustnosti musí být $\geq 0,78$	

Činitel propustnosti se stanoví pomocí světelného zdroje o barevné teplotě 2 856 K (což odpovídá zdroji světla A podle Mezinárodní komise pro osvětlení – CIE).

- 8.2 Filtr musí být součástí světlometu a musí k němu být připevněn takovým způsobem, aby jej uživatel nemohl sejmut náhodně ani vědomě s použitím běžného náradí.
- 8.3 Poznámky k barvě

Vzhledem k tomu, že podle tohoto předpisu ve smyslu bodu 8.1 se typu světlometu, který vyzařuje buď bezbarvé, nebo selektivně žluté světlo, udělí schválení, nesmí článek 3 dohody, ke které je tento předpis připojen, bránit smluvním stranám dohody, aby u jimi registrovaných vozidel zakázaly světlometry vyzařující bezbarvé nebo selektivně žluté světlo.

9. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

- 9.1 Po uplynutí šesti měsíců od oficiálního dne vstupu předpisu č. 113 v platnost musí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, přestat udělovat schválení EHK podle tohoto předpisu.
- 9.2 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, nesmí odmítnout udělit rozšíření schválení typu, pokud typ světlometu odpovídá požadavkům tohoto předpisu ve znění série změn 01.
- 9.3 Stávající schválení typu udělená podle tohoto předpisu před datem vstupu předpisu č. 113 v platnost a všechna rozšíření schválení včetně následně udělených rozšíření schválení podle předchozích sérií změn tohoto předpisu zůstávají v platnosti na dobu neurčitou.
- 9.4 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí nadále udělovat schválení pro světlometry na základě tohoto předpisu, jsou-li světlometry určeny jako náhrada do vozidel v provozu.
- 9.5 Od oficiálního dne vstupu předpisu č. 113 v platnost nesmí žádná smluvní strana, která uplatňuje tento předpis, zakázat na novém typu vozidla montáž světlometu schváleného podle předpisu č. 113.
- 9.6 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí i nadále povolovat, aby se na typ vozidla anebo vozidlo montoval světlomet schválený podle tohoto předpisu.
- 9.7 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí i nadále povolovat montáž na vozidlo nebo používání světlometu schváleného podle tohoto předpisu a jeho předchozích sérií změn, jestliže je světlomet určen jako náhrada k montáži.

10. SHODNOST VÝROBY
- 10.1 Světlomety schválené podle tohoto předpisu musí být vyrobeny tak, aby splňovaly požadavky stanovené v bodě 7 a byly tak shodné se schváleným typem světloometu.
- 10.2 K ověření toho, že jsou splněny požadavky bodu 10.1, se musí provádět vhodné kontroly výroby.
- 10.3 Držitel schválení musí zejména:
- 10.3.1 zajistit postupy účinného řízení jakosti výrobků;
- 10.3.2 mít přístup ke zkušebním zařízením nezbytným k ověřování shodnosti každého schváleného typu;
- 10.3.3 zajistit, aby údaje o výsledcích zkoušek byly zaznamenávány a aby byla příslušná dokumentace dostupná po dobu stanovenou po dohodě se správním orgánem;
- 10.3.4 analyzovat výsledky jednotlivých druhů zkoušek, aby bylo možno ověřit a zajistit stálé vlastnosti výrobků, s ohledem na odchylky při průmyslové výrobě;
- 10.3.5 zajistit, aby se u každého typu výrobku prováděly přinejmenším zkoušky stanovené v příloze 5 tohoto předpisu;
- 10.3.6 zajistit, aby po každém odebrání vzorků, u nichž se v rámci daného typu zkoušky prokáže neshoda, následoval další odběr vzorků a další zkouška. Musí být podniknuty veškeré nezbytné kroky k obnovení shodnosti dané výroby.
- 10.4 Příslušný orgán, který udělil schválení, může kdykoli ověřit metody kontroly shodnosti, které se používají v každé výrobní jednotce.
- 10.4.1 Při každé inspekci se zkušebnímu inspektorovi předkládají záznamy o zkouškách a o kontrole výroby.
- 10.4.2 Inspektor může namátkou odebírat vzorky, které se odzkouší v laboratoři výrobce. Minimální počet vzorků se stanoví podle výsledků vlastních zkoušek výrobce.
- 10.4.3 Jeví-li se úroveň jakosti jako neuspokojivá nebo pokud se zdá potřebné ověřit platnost zkoušek prováděných podle bodu 10.4.2, inspektor v souladu s kritérii v příloze 7 vybere vzorky, které se odešlou do technické zkušebny, jež provedla zkoušky pro schválení typu.
- 10.4.4 Příslušný orgán může provést jakoukoli zkoušku předepsanou v tomto předpise. Zkoušky se v souladu s kritérii v příloze 7 provádějí na náhodně vybraných vzorcích, aniž by se výrobci narušila plynulost dodávek.
- 10.4.5 Příslušný orgán se vynasnaží, aby frekvence inspekcí činila jednu inspekci za dva roky. Toto rozhodnutí však záleží na uvážení příslušného orgánu a jeho důvěře v opatření pro zajištění účinného řízení shodnosti výroby. Jestliže se při některé z inspekcí konstatují neuspokojivé výsledky, musí příslušný orgán zajistit, aby byly podniknuty veškeré potřebné kroky k co nejrychlejšímu obnovení shodnosti výroby.
- 10.5 Světlomety se zjevnými závadami se neberou v potaz.
11. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 11.1 Osvědčení vydané pro určitý typ světloometu podle tohoto předpisu může být odňato, jestliže výše vyznačené požadavky nejsou splněny nebo pokud světlomet opatřený značkou schválení typu neodpovídá typu, pro který bylo osvědčení vydáno.
- 11.2 Jestliže některá smluvní strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, neprodleně o tom informuje ostatní smluvní strany, které tento předpis uplatňují, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.
12. ZMĚNA A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU SVĚTLOMETU
- 12.1 Každá změna typu světloometu se musí oznámit správním orgánu, který daný typ světloometu schválil. Tento orgán pak může:

- 12.1.1 usoudit, že provedené úpravy pravděpodobně nemají znatelný nepříznivý vliv a že světloomet v každém případě stále splňuje požadavky; nebo
- 12.1.2 vyžádat si od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek nový zkušební protokol.
- 12.2 Potvrzení nebo zamítnutí schválení s uvedením úprav se oznámí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, postupem stanoveným v bodě 5.3.
- 12.3 Příslušný orgán, který vydává rozšíření schválení typu, přiřadí každému takovému rozšíření pořadové číslo a informuje o tom ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení, jehož vzor je uveden v příloze 1 tohoto předpisu.

13. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY

Jestliže držitel schválení zcela přestane vyrábět typ světloometu schválený podle tohoto předpisu, uvědomí o této skutečnosti orgán, který schválení udělil. Jakmile tento orgán obdrží příslušné oznámení, informuje ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení, jehož vzor je uveden v příloze 1 tohoto předpisu.

14. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ ZKOUŠEK SCHVÁLENÍ TYPU A NÁZVY A ADRESY SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

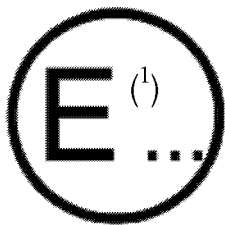
Smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek, jakož i názvy a adresy správních orgánů, které schválení udělují a jimž se zasílají formuláře potvrzující udělení nebo rozšíření nebo zamítnutí nebo odnětí schválení vydané v jiných zemích.

—

PŘÍLOHA 1

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

Vydal: Název správního orgánu

.....

ve věci⁽²⁾: udělení schválení
 rozšíření schválení
 odmítnutí schválení
 odnětí schválení
 definitivního ukončení výroby

typu světlometu podle předpisu č. 57.

Schválení typu č Rozšíření č

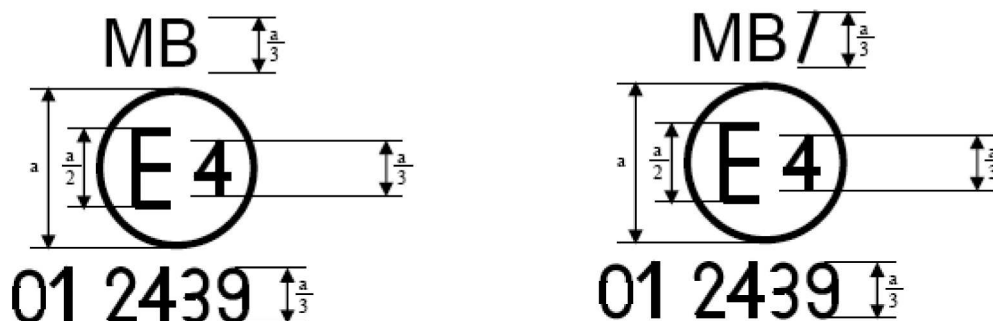
1. Obchodní název nebo značka světlometu:
2. Název typu světlometu podle výrobce:
3. Název a adresa výrobce:
4. Název a adresa případného zástupce výrobce:
5. Předáno ke schválení dne:
6. Technická zkušebna odpovědná za provádění schvalovacích zkoušek:
7. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou:
8. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou:
9. Stručný popis:
 - Kategorie, jak ji určuje příslušné značení: MB, MB/, MB PL, MB/PL ⁽¹⁾
 - Kategorie žárovky: S₁, S₂, S₁/S₂ ⁽²⁾,
 - Barva vyzařovaného světla: bílá/selektivně žlutá ⁽²⁾
10. Umístění značky schválení:
11. Důvod (důvody) (případného) rozšíření:
12. Schválení uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato ⁽²⁾
13. Místo:
14. Datum:
15. Podpis:
16. K tomuto sdělení je přiložen seznam dokumentů uložených u správního orgánu, který udělil schválení. Seznam lze obdržet na vyžádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/odmítla/odňala (viz ustanovení pro schválení typu v předpisu).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ TYPU

$a = 12 \text{ mm}$ (minimum)

Světloomet opatřený výše uvedenou značkou schválení byl schválen v Nizozemsku (E 4) pod schvalovacím číslem 012439. Schvalovací číslo uvádí, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 01.

Poznámka: Číslo schválení musí být umístěno v blízkosti kružnice buď nad, nebo pod písmenem „E“, nebo vlevo či vpravo od tohoto písmene. Číslice čísla schválení musí být na téže straně písmene „E“ a musí směřovat stejným směrem. U čísla schválení by se neměly používat římské číslice, aby se předešlo možnosti záměny s jinými symboly.

Označení světloometu, který splňuje požadavky předpisu č. 57. Světloomet je konstruován tak, že žárovka potkávacího světla může být rozsvícena společně nesmí být rozsvícena společně zároveň s dálkovým světlem a/nebo jinou sloučenou světelnou funkcí.

MBPL

 01 2440

Světloomet opatřený výše uvedenou značkou schválení je světloomet s plastovým rozptylovým sklem, který byl schválen v Nizozemsku (E 4) pod schvalovacím číslem 01 2440. Schvalovací číslo uvádí, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 01.

Je konstruován tak, že žárovka potkávacího světla může být rozsvícena společně zároveň s dálkovým světlem a/nebo jinou sloučenou světelnou funkcí.

PŘÍLOHA 3

FOTOMETRICKÉ ZKOUŠKY

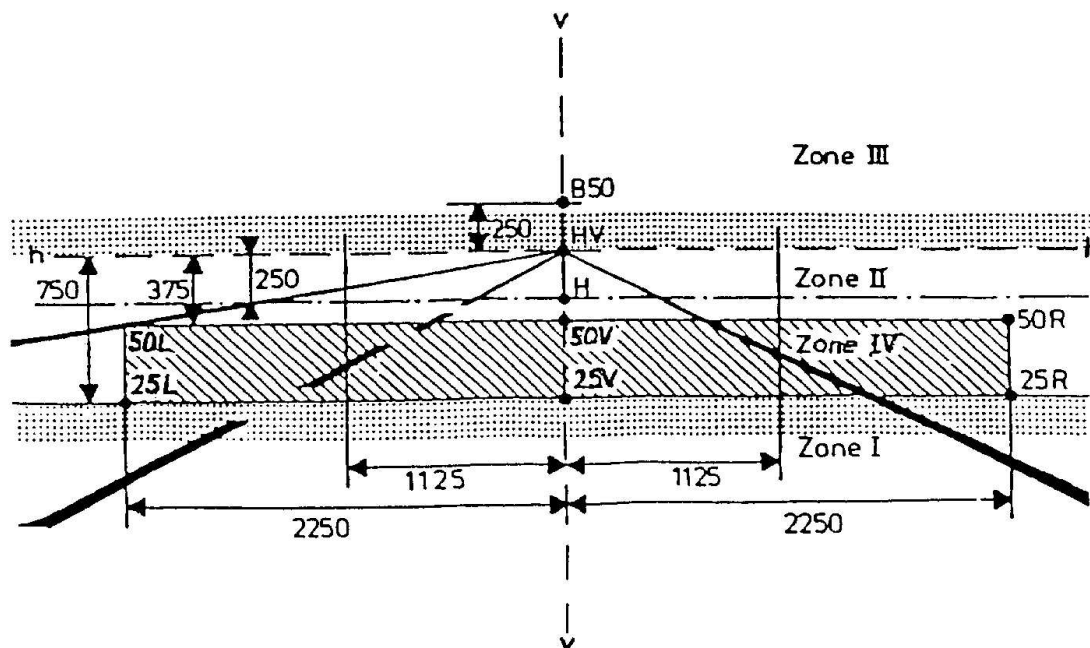
1. Při zaměřování se měřicí stěna umístí ve vzdálenosti nejméně 10 m před světlomet, přímka h-h musí být vodorovná. Při měření se fotosnímač umístí 25 m před světlomet a kolmo k přímce, která spojuje vlákno žárovky s bodem HV.
2. Podélně musí být světlomet zaměřen tak, aby se střed dálkového světla nacházel na svislé přímce v-v.
3. Svisle musí být světlomet zaměřen tak, aby se rozhraní potkávacího světla nacházelo 250 mm pod přímkou h-h.
4. Po seřízení podle ustanovení bodů 2 a 3, odpovídajícím podmínkám dálkového světla, musí světlomet splňovat tyto podmínky:
 - 4.1 světelný střed dálkového světla se musí nacházet maximálně $0,6^\circ$ nad nebo pod přímkou h-h.
 - 4.2 osvětlení vydávané dálkovým světlem musí své maximální hodnoty E_{\max} dosahovat ve středu svazku světla a podélně klesat;
 - 4.3 hodnota maximálního osvětlení (E_{\max}) vydávaného dálkovým světlem musí činit nejméně 32 lx.
 - 4.3.1 32 lx pro světlomety třídy MB;
 - 4.4 osvětlení vytvářené dálkovým světlem musí odpovídat následujícím hodnotám:
 - 4.4.1 průsečík (HV) přímek h-h a v-v musí ležet uvnitř izoluxy odpovídající 90 % maximálního osvětlení.
 - 4.4.2 vodorovně vpravo a vlevo od výchozího bodu HV nesmí být osvětlení vytvářené dálkovým světlem u světlometů třídy MB menší než 12 lx až do vzdálenosti 1,125 m a do vzdálenosti 2,25 m nesmí být menší než 3 lx.
 - 4.5 osvětlení vytvářené potkávacím světlem musí odpovídat následujícím hodnotám:

Měřicí bod	Světlomet třídy MB
Jakýkoli bod na přímce h-h a nad ní	$\leq 0,7$ lx
Jakýkoli bod na přímce 50L - 50R kromě bodu 50 V (*)	$\geq 1,5$ lx
Bod 50 V	≥ 3 lx
Jakýkoli bod na přímce 25L - 25R	≥ 3 lx
Jakýkoli bod v pásmu IV	$\geq 1,5$ lx

(*) intenzita $\frac{50R}{50V} = 0,25$ minima.

5. MĚŘICÍ A ZAMĚŘOVACÍ STĚNA

(rozměry v mm pro vzdálenost 25 m)

6. Je nutno použít žárovky kategorie S_1 nebo S_2 podle předpisu č. 37.

PŘÍLOHA 4

ZKOUŠKY STÁLOSTI FOTOMETRICKÝCH VLASTNOSTÍ SVĚTLOMETŮ V PROVOZU

ZKOUŠKY ÚPLNÝCH SVĚTLOMETŮ

Poté, co byly v souladu s ustanoveními tohoto předpisu u svazku dálkového světla v bodě E_{\max} a u svazku potkávacího světla v bodech HV, 50 R, 50 L a B 50 změřeny fotometrické hodnoty, zkouší se na vzorku úplného světloometu stálost fotometrických vlastností za provozu. Pojmem „úplný světlomet“ se rozumí vlastní úplný světlomet, včetně okolních součástí tělesa a žárovek, které by mohly ovlivnit jeho tepelný rozptyl.

1. ZKOUŠKA STABILITY FOTOMETRICKÝCH VLASTNOSTÍ

Zkoušky se provádí v suchém a stabilním prostředí při okolní teplotě $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$, přičemž se úplné světlo-mety namontují na podstavu, která představuje správnou montáž na vozidle.

1.1 Čistý světlomet

Světlomet se ponechá v činnosti po dobu 12 hodin, jak je předepsáno v bodě 1.1.1, a kontroluje se podle usta-novení v bodě 1.1.2.

1.1.1 Zkušební postup

Světlomet se ponechá v činnosti po stanovený čas takto:

1.1.1.1 a) v případě, že se má schválit pouze jedna světelná funkce (dálkové nebo potkávací světlo), rozsvítí se po předepsanou dobu příslušné vlákno ⁽¹⁾,

b) v případě sloučeného potkávacího a dálkového světloometu (dvouvláknové žárovky nebo dvě žárovky):

Jestliže žadatel o schválení typu udává, že se má světlomet používat vždy s jedním rozsvíceným vláknem ⁽²⁾, provede se zkouška za této podmínky tak, že každá ze stanovených funkcí se uvede v činnost postupně a svítí polovinu času stanoveného v bodě 1.1:

Ve všech ostatních případech svítí světlomet po stanovenou dobu v následujícím cyklu:

15 minut s rozsvíceným vláknem potkávacího světla

5 minut se všemi vlákny rozsvícenými.

c) v případě skupinových světelných funkcí musí být všechny jednotlivé funkce rozsvíceny současně po dobu stanovenou pro jednotlivé světelné funkce a) a současně je třeba brát v úvahu použití sloučených světelných funkcí b) podle specifikací výrobce.

1.1.1.2 Zkušební napětí

Napětí se nastaví tak, aby poskytovalo 90 % maximálního příkonu, který je pro žárovky kategorie S stanoven v předpise č. 37.

Příkon musí ve všech případech odpovídat příslušné hodnotě žárovky o jmenovitém napětí 12 V, pokud žadatel o schválení neuvede, že se světlomet může používat při jiném napětí.

1.1.2 Výsledky zkoušek

1.1.2.1 Vizualní kontrola

Poté, co se světlomet ustálí na okolní teplotu, očistí se jeho rozptylové sklo a případné vnější sklo čistou zvlhčenou bavlněnou tkaninou. Světlomet se potom prohlédne, přičemž na rozptylovém skle ani na případném vnějším skle nesmí být patrné žádné pokřivení, deformace, praskliny ani barevné změny.

⁽¹⁾ Je-li zkoušený světlomet sloučen se signálními svítílnami nebo je s nimi ve skupině, musí být tyto svítílny během zkoušky rozsvíceny.

⁽²⁾ Pokud mají být najednou rozsvícena dvě nebo více vláken za současného použití světelné houkačky, nepovažuje se to za obvyklé současné použití vláken.

1.1.2.2 Fotometrická zkouška

V souladu s požadavky tohoto předpisu se ověří fotometrické hodnoty v těchto bodech:

Potkávácí světlo:

50 R, 50 L, B 50 HV

Dálkové světlo:

Bod E_{\max}

Lze provést další zaměření, aby se vzaly v úvahu veškeré deformace základny světloometu teplem (změna polohy čáry rozhraní je stanovena v bodě 2 této přílohy).

Mezi fotometrickými vlastnostmi a hodnotami naměřenými před zkouškou je včetně tolerancí fotometrických postupů přípustný rozdíl 10 %.

1.2 Znečištěný světlomet

Po odzkoušení podle ustanovení bodu 1.1 musí být světlomet po přípravě podle bodu 1.2.1 v činnosti po dobu jedné hodiny podle bodu 1.1.1 a odzkoušen podle ustanovení bodu 1.1.2.

1.2.1 Příprava světloometu

1.2.1.1 Zkušební směs

1.2.1.1.1 Pro světlomet s vnějším rozptylovým krytem ze skla:

Na světlomet se nanese směs vody a znečišťujícího prostředku, která sestává z:

9 hmotnostních dílů křemenného písku o velikosti částic 0–100 μm ,

1 hmotnostního dílu rostlinného uhlíkatého prachu (bukové dřevo) o velikosti částic 0–100 μm ,

0,2 hmotnostního dílu NaCMC ⁽³⁾ a

odpovídajícího množství destilované vody o vodivosti $\leq 1 \text{ mS/m}$.

Směs nesmí být starší 14 dní.

1.2.1.1.2 Pro světlomet s vnějším rozptylovým krytem z plastu:

Na světlomet se nanese směs vody a znečišťujícího prostředku, která sestává z:

9 hmotnostních dílů křemenného písku o velikosti částic 0–100 μm ,

1 hmotnostního dílu rostlinného uhlíkatého prachu (bukové dřevo) o velikosti částic 0–100 μm ,

0,2 hmotnostního dílu NaCMC,

13 hmotnostních dílů destilované vody o vodivosti $\leq 1 \text{ mS/m}$, a

2 ± 1 hmotnostních dílů povrchově aktivní látky ⁽⁴⁾.

Směs nesmí být starší 14 dní.

1.2.1.2 Nanesení zkušební směsi na světlomet

Zkušební směs se rovnoměrně nanese na celou plochu výstupu světla světloometu a nechá se zaschnout. Tento postup se opakuje tak dlouho, dokud hodnota osvětlení neklesne na 15–20 % hodnot naměřených za podmínek uvedených v této příloze ve všech těchto bodech:

Bod E_{\max} ve fotometrickém rozložení dálkového světla pro dálkový/potkávácí světlomet,

Bod E_{\max} ve fotometrickém rozložení dálkového světla pouze pro dálkový světlomet,

Body B 50 a 50 V ⁽⁵⁾ pouze pro potkávácí světlomet.

⁽³⁾ NaCMC značí sodnou sůl karboxymethylcelulózy, běžně označované symbolem CMC. NaCMC používaná ve směsi nečistot má v 2 % roztoku při 20 °C stupeň substituce (DS) 0,6–0,7 a viskozitu 200–300 cP.

⁽⁴⁾ Odchylka u množství je dána požadavkem, aby byly nečistoty správně rozetřeny po celém plastovém rozptylovém skle.

⁽⁵⁾ Bod 50 V leží 375 mm pod bodem HV na svislé přímce v-v na měřicí stěně umístěné ve vzdálenosti 25 m.

1.2.1.3 Měřicí zařízení

Měřicí zařízení musí být rovnocenné zařízení použitému při schvalovacích zkouškách světloometu. K fotometrickému ověření se použije standardní (referenční) žárovka.

2. OVĚŘENÍ ZMĚNY SVISLÉ POLOHY ROZHŘANÍ VLIVEM TEPLA

Při této zkoušce se ověřuje, zda svislý posuv čáry rozhraní vyvolaný vlivem tepla nepřekračuje hodnotu, jež je stanovena pro potkávací světlomet v provozu.

Světlomet zkoušený podle bodu 1 se podrobí zkoušce popsané v bodě 2.1, aniž by byl sejmuto nebo znovu seřízen vůči svému zkušebnímu upevnění.

2.1 Zkouška

Zkouší se v suchém a klidném prostředí při okolní teplotě $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Použije se sériově vyrobená žárovka zahořená po dobu alespoň jedné hodiny; světlomet se uvede do provozu s potkávacím světlem, aniž by byl sejmuto nebo znovu seřízen vůči svému zkušebnímu upevnění. (Napětí se pro účely této zkoušky nastaví tak, jak je uvedeno v bodě 1.1.1.2). Poloha vodorovné části čáry rozhraní (mezi svislými přímkami procházejícími bodem 50 L a 50 R) se musí ověřit po třech minutách (r_3) a po 60 minutách (r_{60}) po skončení svícení.

Výše uvedená změna polohy čáry rozhraní se měří jakoukoliv metodou, která je přijatelně přesná a dává reprodukovatelné výsledky.

2.2 Výsledky zkoušek

2.2.1 Výsledek vyjádřený v miliradiánech (mrad) se pro potkávací světlo považuje za přijatelný pouze tehdy, není-li absolutní hodnota $\Delta r_1 = (r_3 - r_{60})$ změřená na světlometu větší než 1,0 mrad ($\Delta r_1 \leq 1,0\text{ mrad}$).

2.2.2 Pokud je však tato hodnota větší než 1,0 mrad, ale nepřevyšuje 1,5 mrad ($1,0\text{ mrad} < \Delta r_1 \leq 1,5\text{ mrad}$), vyzkouší se podle bodu 2.1 druhý světlomet, který byl dříve z důvodů stabilizace polohy mechanických částí světloometu na podstavci, který představuje správnou montáž na vozidle, třikrát po sobě podroben níže popsanému cyklu:

potkávací světlo je zapnuto po dobu jedné hodiny (napětí se upraví podle bodu 1.1.1.2),

přestávka v trvání 1 hodiny.

Typ světloometu se považuje za přijatelný, není-li průměr absolutní hodnoty Δr_1 naměřené u prvního vzorku a průměr absolutní hodnoty Δr_{II} naměřené u druhého vzorku větší než 1,0 mrad:

$$\left(\frac{\Delta r_1 + \Delta r_{II}}{2}\right) \leq 1,0\text{mrad}$$

PŘÍLOHA 5

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA POSTUPY KONTROL SHODNOSTI VÝROBY

1. OBECNĚ
 - 1.1 Požadavky na shodnost se z mechanického a geometrického hlediska považují za splněné, jestliže rozdíly nepřekračují nevyhnutelnou míru výrobní odchylky v rámci požadavků tohoto předpisu.
 - 1.2 Pokud jde o fotometrické vlastnosti, není shoda sériově vyráběných světlometů zpochybněna tehdy, jestliže se při zkoušení fotometrických vlastností náhodně vybraného světlometu vybaveného standardní referenční žárovkou:
 - 1.2.1 žádná měřená hodnota neodchyluje nepříznivě o více než 20 % od hodnot předepsaných tímto předpisem. Pro hodnoty v pásmu III může být maximální nepříznivá odchylka:
0,3 lx, odpovídá 20 %,
0,45 lx, odpovídá 30 %
 - 1.2.2 a jestliže u dálkového světla s bodem HV ležícím uvnitř izoluxy $0,75 E_{\max}$ je pro fotometrické hodnoty v libovolném měřicím bodě podle bodů 4.3 a 4.4 přílohy 3 tohoto předpisu dodržena u maximálních hodnot odchylka ± 20 % a u minimálních hodnot odchylka -20 %.
 - 1.2.3 Jestliže výsledky výše uvedených zkoušek nesplňují požadavky, zkoušky se zopakují s jinou standardní žárovkou.
 - 1.3 S ohledem na ověřování změny svislé polohy čáry rozhraní vlivem tepla musí být dodržen následující postup:

jeden ze vzorků světlometu se třikrát po sobě podrobí cyklu podle bodu 2.2.2 přílohy 4, a pak se odzkouší postupem uvedeným v bodě 2.1 přílohy 4.

Světlomet se považuje za vyhovující, nepřekračuje-li hodnota Δr úhel 1,5 mrad.

Pokud tato hodnota úhel 1,5 mrad překračuje, avšak není větší než 2,0 mrad, přezkouší se druhý světlomet; průměr absolutních hodnot zjištěných u obou vzorků nesmí překračovat hodnotu 1,5 mrad.
 - 1.4 Je-li světlomet vybaven sadou žárovek s barevnou teplotou podle normy A, je nutné dodržet barevné souřadnice.

Hodnoty fotometrických vlastností světlometu, který je vybaven bezbarvou žárovkou a vyzařuje selektivně žluté světlo, musí odpovídat hodnotám stanoveným tímto předpisem po vynásobení koeficientem 0,84.
2. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA OVĚŘOVÁNÍ SHODNOSTI VÝROBCEM

U každého typu světlometu je držitel značky schválení povinen provádět v přiměřených intervalech přinejmenším následující zkoušky. Zkoušky se provádějí podle ustanovení tohoto předpisu.

Pokud některý vzorek nevyhoví příslušnému typu zkoušky, odeberou se a vyzkouší další vzorky. Výrobce přijme opatření k zajištění shodnosti dotčené výroby.
 - 2.1 Povaha zkoušek

Zkoušky shodnosti se v tomto předpise týkají fotometrických charakteristik a ověřování změn svislé polohy čáry rozhraní vlivem tepla.
 - 2.2 Metody používané při zkouškách
 - 2.2.1 Zkoušky se v zásadě provádějí v souladu s metodami stanovenými v tomto předpise.
 - 2.2.2 Při kterékoli zkoušce shodnosti prováděné výrobcem je možno se souhlasem příslušného orgánu odpovědného za schvalovací zkoušky použít rovnocenné metody. Za prokázání toho, že použité metody jsou rovnocenné těm, které jsou stanoveny v tomto předpise, odpovídá výrobce.

2.2.3 Použití bodů 2.2.1 a 2.2.2 vyžaduje pravidelnou kalibraci zkušebního zařízení a jeho korelaci s měřeními, která provádí příslušný orgán.

2.2.4 Ve všech případech jsou referenčními metodami metody stanovené tímto předpisem, a to zejména pro účely úředního ověřování a odběru vzorků.

2.3 Způsob odběru vzorků

Vzorky světlometů se vybírají namátkou z jednotné výrobní série. Jednotnou sérií se rozumí soubor světlometů téhož typu definovaný podle výrobních postupů výrobce.

Hodnocení musí obecně pokrývat sériovou výrobu z jednotlivých závodů. Výrobce však může pro tentýž typ spojit záznamy z více závodů, pokud se v těchto závodech uplatňuje stejný systém jakosti a řízení jakosti.

2.4 Měření a zaznamenávané fotometrické vlastnosti

Na vybraném světlometu se provedou fotometrická měření v bodech stanovených předpisem; odečty se v případě dálkového světla provedou pouze v bodech E_{\max} a HV ⁽¹⁾, a v bodech HV, 50 R a 50 L v případě potkávacího světla (viz obrázek v příloze 3).

2.5 Kritéria přijatelnosti

Výrobce odpovídá za statistický rozbor výsledků zkoušek a v součinnosti s příslušným orgánem za definici kritérií přijatelnosti svých výrobků tak, aby byly splněny požadavky pro ověřování shodnosti výrobků stanovené v bodě 10.1 tohoto předpisu.

Kritéria přijatelnosti jsou taková, aby s 95 % mírou spolehlivosti byla minimální pravděpodobnost úspěšného absolvování namátkové kontroly podle přílohy 7 (první odběr vzorků) 0,95.

—

⁽¹⁾ Pokud je dálkové světlo sloučeno s potkávacím světlem, je HV pro dálkové světlo týmž měřicím bodem jako pro světlo potkávací.

PŘÍLOHA 6

POŽADAVKY NA SVĚTLOMETY S ROZPTYLOVÝMI SKLY Z PLASTU – ZKOUŠENÍ ROZPTYLOVÉHO SKLA NEBO VZORKŮ MATERIÁLU A ÚPLNÝCH SVĚTLOMETŮ

1. VŠEOBECNÉ SPECIFIKACE

- 1.1 Vzorky poskytnuté podle bodu 3.2.4 tohoto předpisu musí odpovídat specifikacím uvedeným níže v bodech 2.1 až 2.5.
- 1.2 Oba vzorky úplných světlometů poskytnuté podle bodu 3.2.3 tohoto předpisu a obsahující rozptylová skla z plastu musí z hlediska materiálu rozptylového skla vyhovět požadavkům stanoveným níže v bodě 2.6.
- 1.3 Vzorky plastových rozptylových skel nebo vzorky materiálu se společně s odrážěčem, na který se případně mají namontovat, podrobí schvalovacím zkouškám v časovém pořadí, které je uvedeno v tabulce A v dodatku 1 této přílohy.
- 1.4 Pokud však výrobce prokáže, že výrobek již prošel zkouškami předepsanými dále v bodech 2.1 až 2.5 nebo odpovídajícími zkouškami podle jiného předpisu, není třeba tyto zkoušky opakovat; povinné jsou pouze zkoušky předepsané v tabulce B dodatku 1.

2. ZKOUŠKY

2.1 Odolnost vůči změnám teploty

2.1.1 Zkoušky

Tři nové vzorky (rozptylová skla) se podle níže uvedeného programu podrobí pěti cyklům změny teploty a vlhkosti:

3 hodiny při $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ a relativní vlhkosti 85–95 %;

1 hodina při $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ a relativní vlhkosti 60–75 %;

15 hodin při $-30\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$;

1 hodina při $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ a relativní vlhkosti 60–75 %;

3 hodiny při $80\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$;

1 hodina při $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ a relativní vlhkosti 60–75 %;

Před touto zkouškou se vzorky udržují při teplotě $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ a relativní vlhkosti 60–75 % nejméně po dobu čtyř hodin.

Pozn.: Jedn hodinové fáze při teplotě $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ zahrnují dobu potřebnou k přechodu z jedné teploty na druhou, aby nedošlo k teplotnímu šoku.

2.1.2 Fotometrická měření

2.1.2.1 Metoda

Fotometrická měření se na vzorcích provádějí před zkouškou a po ní.

Při měření se použije standardní světlomet a měří se v následujících bodech:

B 50 a 50 V u potkávacího světla potkávacího světlometu nebo potkávacího/dálkového světlometu.

E_{max} u dálkového světla dálkového světlometu nebo potkávacího/dálkového světlometu.

2.1.2.2 Výsledky

Rozdíl mezi fotometrickými hodnotami naměřenými u každého vzorku před a po zkoušce nesmí překročit 10 %, včetně tolerancí fotometrické měřicí metody.

2.2 Odolnost vůči atmosférickým vlivům a chemickým činidlům

2.2.1 Odolnost vůči atmosférickým vlivům

Tři nové vzorky (rozptylová skla nebo vzorky materiálu) se vystaví vyzařování ze zdroje, který má podobné spektrální rozložení jako černé těleso o teplotě 5 500 K až 6 000 K. Mezi zdroj a vzorky se umístí vhodné filtry, aby se co nejvíce omezilo záření o vlnových délkách kratších než 295 nm a delších než 2 500 nm. Vzorky se

vystaví osvětlení o intenzitě $1\,200\text{ W/m}^2 \pm 200\text{ W/m}^2$ po takovou dobu, aby obdržená světelná energie činila $4\,500\text{ MJ/m}^2 \pm 200\text{ MJ/m}^2$. Uvnitř tohoto prostoru musí teplota měřená na černém panelu umístěném na stejné úrovni jako vzorky činit $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$. Z důvodů zajištění rovnoměrné expozice se vzorky otáčejí kolem zdroje záření rychlostí 1 až 5 ot./min.

Vzorky se ostříkují destilovanou vodou o vodivosti nižší než 1 mS/m při teplotě $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$, a to v tomto cyklu:

ostříkování:

5 minut,

sušení: 25 minut.

2.2.2 Odolnost vůči chemickým činidlům

Po provedení zkoušky podle bodu 2.2.1 a měření popsaného v bodě 2.2.3.1 se na vnější povrch zkoušené trojice vzorků působí postupem uvedeným v bodě 2.2.2.2 za použití směsi o složení stanoveném níže v bodě 2.2.2.1.

2.2.2.1 Zkušební směs

Zkušební směs je složena z 61,5 % n-heptanu, 12,5 % toluenu, 7,5 % ethyltetrachloridu, 12,5 % trichlorethylenu a 6 % xylenu (jedná se o procenta objemová).

2.2.2.2 Nanesení zkušební směsi

Kus bavlněné látky (podle normy ISO 105) se nasytí směsí popsanou v bodě 2.2.2.1 a do 10 sekund se nanese a po dobu 10 minut se jím potírá vnější strana vzorku při tlaku 50 N/cm^2 , který odpovídá působení 100 N na zkušebním povrchu $14 \times 14\text{ mm}$.

Během těchto 10 minut se tkanina opětovně smáčí ve směsi tak, aby složení nanášené tekutiny soustavně odpovídalo předpisu pro zkušební směs.

Během nanášení je možno kompenzovat tlak nanášení na vzorek tak, aby se předešlo jeho popraskání.

2.2.2.3 Čištění

Po nanesení zkušební směsi se vzorky na vzduchu osuší a pak se omyjí roztokem podle bodu 2.3 (Odolnost vůči čisticím prostředkům) při $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Potom se vzorky při teplotě $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ pečlivě opláchnou destilovanou vodou o obsahu nečistot nejvýše 0,2 % a osuší se měkkou látkou.

2.2.3 Výsledky

2.2.3.1 Po zkoušce odolnosti vůči atmosférickým vlivům musí být vnější přední povrch vzorků bez prasklin, škrábnutí, naštipnutí a deformací a střední hodnota změn v propustnosti

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, naměřená na třech vzorcích postupem popsaným v dodatku 2 této přílohy nesmí překročit hodnotu 0,020 ($\Delta t_m < 0,020$).

2.2.3.2 Po zkoušce odolnosti vůči chemickým činidlům nesmí vzorky vykazovat žádné stopy chemického poleptání, které by způsobily změny rozptylu světelného toku, jehož střední hodnota změn

$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$, naměřená na třech vzorcích postupem popsaným v dodatku 2 této přílohy nesmí překročit hodnotu 0,020 ($\Delta d_m \leq 0,020$).

2.3 Odolnost vůči čisticím prostředkům a uhlovodíkům

2.3.1 Odolnost vůči čisticím prostředkům

Vnější povrch tří vzorků (rozptylových skel nebo materiálů) se zahřeje na teplotu $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ a na pět minut se ponoří do směsi tvořené 99 díly destilované vody obsahující nejvýše 0,02 % nečistot a jedním dílem alkylarylsulfonátu temperované na teplotu $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Po skončení zkoušky se vzorky usuší při teplotě $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$. Povrch vzorků se očistí navlhčenou látkou.

2.3.2 Odolnost vůči uhlovodíkům

Vnější povrch těchto tří vzorků se pak po dobu jedné minuty lehce tře bavlněnou látkou napuštěnou směsí ze 70 % n-heptanu a 30 % toluenu (objemová %), a pak se nechá oschnout na volném vzduchu.

2.3.3 Výsledky

Po výše uvedených dvou zkouškách, které se provedou postupně, nesmí střední hodnota změn v propustnosti

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, naměřená na třech vzorcích postupem popsaným v dodatku 2 této přílohy překročit hodnotu 0,010 ($\Delta t_m < 0,010$).

2.4 Odolnost vůči mechanickému narušení

2.4.1 Metoda mechanického narušení

Vnější povrch tří nových vzorků (rozptylových skel) se podrobí zkoušce rovnoměrného mechanického narušování postupem popsaným v dodatku 3 této přílohy.

2.4.2 Výsledky

Změny po této zkoušce:

v propustnosti: $\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$,

a v rozptylu: $\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$,

se měří postupem popsaným v dodatku 2 na ploše stanovené v bodě 3.2.4.1.1 tohoto předpisu. Pro střední hodnotu tří vzorků musí platit:

$\Delta t_m < 0,100$;

$\Delta d_m < 0,050$.

2.5 Zkouška přilnavosti případného povlaku

2.5.1 Příprava vzorku

Na nátěru se plocha o velikosti 20 × 20 mm rozřeže žiletkou nebo jehlou na mřížku se čtvercovými okénky o velikosti přibližně 2 × 2 mm. Na žiletku, respektive jehlu, se působí takovým tlakem, aby se prořízl alespoň nátěr.

2.5.2 Popis zkoušky

Použije se lepicí páska s přilnavostí 2 N/(cm šířky) ± 20 % měřeno za standardizovaných podmínek podle dodatku 4 této přílohy. Tato lepicí páska, jejíž šířka musí být alespoň 25 mm, se přinejmenším 5 minut tiskne na povrch upravený podle bodu 2.5.1.

Konec lepicí pásky se potom zatíží tak, aby byla síla přilnavosti k danému povrchu vyrovnána silou kolmou k tomuto povrchu. V této fázi se páska odtrhne rovnoměrnou rychlostí 1,5 m/s ± 0,2 m/s.

2.5.3 Výsledky

Mřížkovaná plocha nesmí být nijak výrazně poškozena. Přípustné je narušení na průsečících mezi čtverci nebo na hranách řezů, pokud velikost poškozené plochy nepřekračuje 15 % mřížkované plochy.

2.6 Zkoušky úplného světlometu s rozptylovým sklem z plastového materiálu

2.6.1 Odolnost povrchu rozptylového skla vůči mechanickému narušení

2.6.1.1 Zkoušky

Rozptylové sklo vzorku světlometu č. 1 se podrobí zkoušce popsané v bodě 2.4.1.

2.6.1.2 Výsledky

Po zkoušce nesmí výsledky fotometrických měření provedených na světlometu podle tohoto předpisu o více než 30 % překračovat maximální hodnoty předepsané pro bod B 50 a nesmí být o více než 10 % pod minimálními hodnotami předepsanými v bodě 50 V.

2.6.2 Zkouška přilnavosti případného povlaku

Rozptylové sklo vzorku světlometu č. 2 se podrobí zkoušce popsané v bodě 2.5.

3. OVĚŘENÍ SHODNOSTI VÝROBY

3.1 Sériově vyráběné světlomety se z hlediska materiálů pro výrobu rozptylových skel považují za vyhovující tomuto předpisu, pokud:

3.1.1 Po zkoušce odolnosti vůči chemickým činidlům a zkoušce odolnosti vůči čisticím prostředkům a uhlovodíkům nevykazuje vnější povrch vzorků žádné trhliny, odštěpnutí nebo deformace, které by byly viditelné pouhým okem (viz body 2.2.2, 2.3.1 a 2.3.2);

3.1.2 Po zkoušce podle bodu 2.6.1.1 leží fotometrické hodnoty zjištěné v měřicích bodech stanovených v bodě 2.6.1.2 v mezích, jež jsou pro shodnost výroby stanoveny tímto předpisem.

3.2 Pokud výsledky zkoušek požadavky nespĺňují, zkoušky se zopakují na jiném vzorku namátkou vybraných světlometů.

—

Dodatek 1

ČASOVÁ POSLOUPNOST SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK

A. Zkoušení plastových materiálů (rozptylová skla nebo vzorky materiálu dodané podle bodu 3.2.4 tohoto předpisu).

Zkoušky	Vzorky	Rozptylová skla nebo vzorky materiálu						Rozptylová skla						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.1	Omezená fotometrie (bod 2.1.2)										X	X	X	
1.1.1	Teplotní změna (bod 2.1.1)										X	X	X	
1.1.2	Omezená fotometrie (bod 2.1.2)										X	X	X	
1.2.1	Měření propustnosti	X	X	X	X	X	X	X	X	X				
1.2.2	Měření rozptylu	X	X	X				X	X	X				
1.3	Atmosférické vlivy (bod 2.2.1)	X	X	X										
1.3.1	Měření propustnosti	X	X	X										
1.4	Chemická činidla (bod 2.2.2)	X	X	X										
1.4.1	Měření rozptylu	X	X	X										
1.5	Čisticí prostředky (bod 2.3.1)				X	X	X							
1.6	Uhlovodíky (bod 2.3.2)				X	X	X							
1.6.1	Měření propustnosti				X	X	X							
1.7	Narušení (bod. 2.4.1)							X	X	X				
1.7.1	Měření propustnosti							X	X	X				
1.7.2	Měření rozptylu							X	X	X				
1.8	Přílnavost (bod 2.5)													X

B. Zkoušky úplných světlometů (dodaných podle bodu 3.2.3 tohoto předpisu).

Zkoušky	Úplný světlomet		
	Číslo vzorku		
	1	2	
2.1	Narušení (bod 2.6.1.1)	X	
2.2	Fotometrie (bod 2.6.1.2)	X	
2.3	Přílnavost (bod 2.6.2)		X

Dodatek 2

METODA MĚŘENÍ ROZPTYLU A PROPUSTNOSTI SVĚTLA

1. ZAŘÍZENÍ (viz obrázek)

Paprsek kolimátoru K s polodivergencí $\beta/2 = 17,4 \times 10^{-4}$ rd je omezen clonkou D_T s otvorem 6 mm, proti němuž je umístěn vzorek.

Rozptylové achromatické sklo L_2 , korigované na sférickou aberaci, spojuje clonu D_T se snímačem R; průměr skla L_2 musí být takový, aby neclonil světlo rozptylované vzorkem v kuželu s polovičním vrcholovým úhlem $\beta/2 = 14^\circ$.

Do ohniskové roviny obrazu rozptylového skla L_2 se umístí prstencová clona D_D o úhlech $\alpha/2 = 1^\circ$ a $\alpha_{\max}/2 = 12^\circ$.

Nepropustná středová část clony slouží k tomu, aby se vyloučilo světlo přicházející přímo ze světelného zdroje. Musí být možno ji vyjmout ze světelného svazku takovým způsobem, aby se vrátila přesně do své výchozí polohy.

Vzdálenost $L_2 D_T$ a ohnisková délka F_2 (¹⁾ rozptylového skla L_2 musí být voleny tak, aby obraz D_T úplně pokryl snímač R.

Přiřadíme-li počátečnímu dopadajícímu toku velikost 1 000 jednotek, musí být absolutní přesnost každého měření lepší než 1 jednotka.

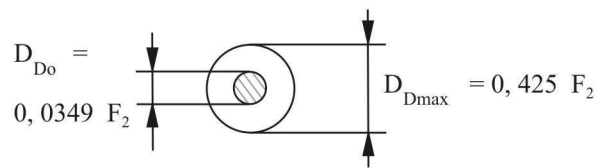
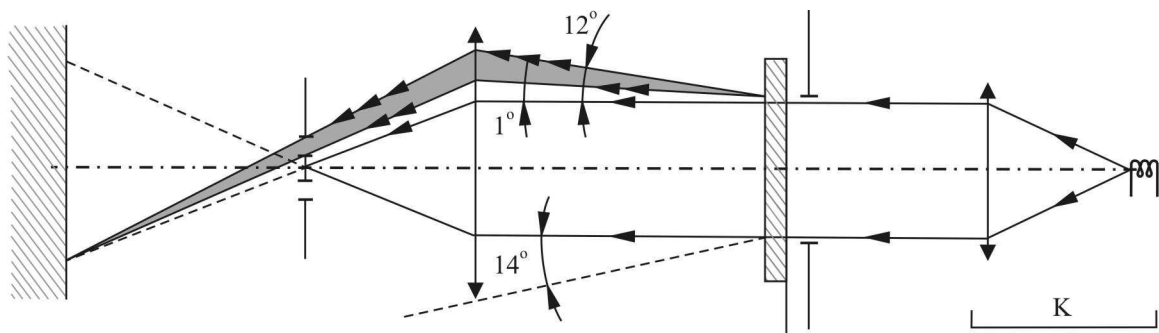
2. MĚŘENÍ

Provádějí se tato měření:

Měření	Se vzorkem	Se středovou částí D_D	Představovaná veličina
T_1	ne	ne	Počáteční dopadající tok světla
T_2	ano (před zkouškou)	ne	Tok světla propuštěný novým materiálem v poli 24 °C
T_3	ano (po zkoušce)	ne	Tok světla propuštěný zkoušeným materiálem v poli 24 °C
T_4	ano (před zkouškou)	ano	Tok světla rozptylovaný novým materiálem
T_5	ano (po zkoušce)	ano	Tok světla rozptylovaný zkoušeným materiálem

(¹) Pro rozptylové sklo L_2 se doporučuje ohnisková vzdálenost zhruba 80 mm.

Obrázek 1

Dodatek 3

METODA ZKOUŠENÍ POSTŘÍKEM

1. ZKUŠEBNÍ ZARÍZENÍ

1.1 Stříkáč pistole

Stříkáč pistole musí být opatřena tryskou o průměru 1,3 mm umožňující při pracovním tlaku 6,0 bar – 0, + 0,5 bar průtok $0,24 \pm 0,02$ l/min.

Za těchto provozních podmínek musí mít vzorek kužele vytvořený na povrchu, který je účinkům vystaven na vzdálenost $380 \text{ mm} \pm 10 \text{ mm}$ od trysky, průměr $170 \text{ mm} \pm 50 \text{ mm}$.

1.2 Zkušební směs

Zkušební směs sestává z:

křemenného písku tvrdosti 7 na Mohrově stupnici a velikosti zrna mezi 0 a 0,2 mm s téměř běžným rozložením a s hodnotou úhlového faktoru 1,8 až 2;

vody o tvrdosti nepřesahující 205 g/m^3 u směsi obsahující 25 g písku na 1 litr vody.

2. ZKOUŠKA

Vnější povrch rozptylového skla světlometů se jednou nebo několikrát vystaví pískovému proudu získanému výše uvedeným postupem. Proud směřuje téměř kolmo na zkoušený povrch.

Narušení se zjišťuje pomocí jednoho nebo několika vzorků skla umístěných jako referenční do blízkosti zkoušených rozptylových skel. Směs se stříká tak dlouho, dokud změna rozptylu světla u měřeného vzorku nebo vzorků měřená postupem uvedeným v dodatku 2 nesplňuje podmínku

$$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2} = 0,0250 \pm 0,0025$$

K ověření, že je celý zkoušený povrch narušen stejnoměrně, je možno použít několik referenčních vzorků.

Dodatek 4

ZKOUŠKA PŘILNAVOSTI LEPICÍ PÁSKY

1. ÚČEL

Touto metodou je za standardních podmínek možno stanovit lineární přilnavost lepicí pásky ke skleněné desce.

2. PRINCIP

Měření síly potřebné k odlepení lepicí pásky od skleněné desky pod úhlem 90°.

3. PODMÍNKY OKOLNÍHO PROSTŘEDÍ

Okolí musí splňovat teplotní podmínky $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ a musí mít relativní vlhkost $65 \pm 15\%$.

4. ZKUŠEBNÍ VZORKY

Před zkouškou se zkoušený svitek lepicí pásky po dobu 24 hodin teplotně stabilizuje za specifikovaných podmínek okolního prostředí (viz bod 3 výše).

Z každého kotouče se zkouší pět zkušebních pásků, každý o délce 400 mm. Před odběrem těchto zkušebních pásků se z kotouče odvinou a zlikvidují první tři obvody.

5. POSTUP

Zkouška se provádí za okolních podmínek stanovených v bodě 3.

Pět zkušebních vzorků se odebere radiálním odvinováním pásky rychlostí cca 300 mm/s, potom se do 15 sekund nalepí takto:

páska se postupně nalepí na skleněnou desku, zlehka se prstem po délce uhladí bez nadměrného tlaku tak, aby mezi páskou a sklem nezůstávaly žádné vzduchové bublinky.

Soustava se při stanovených okolních podmínkách ponechá 10 minut v klidu.

V rovině kolmé na osu zkušební pásky se od desky odlepí zhruba 25 mm zkušební pásky.

Deska se upevní a volný konec pásky se ohne o 90°. Působí se silou tak, aby dělicí čára mezi páskou a deskou byla na tuto sílu i na desku kolmá.

Táhne se tak, aby se páska odlepovala rychlostí $300\text{ mm/s} \pm 30\text{ mm/s}$, a zaznamenává se síla, která je k tomu zapotřebí.

6. VÝSLEDKY

Získaných pět hodnot se seřadí podle velikosti a za výsledek měření se považuje jejich medián. Tato hodnota se vyjádří v newtonech na centimetr šířky pásky.

PŘÍLOHA 7

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA ODBĚR VZORKŮ INSPEKTOREM

1. OBECNĚ
 - 1.1 Požadavky na shodnost podle požadavků tohoto předpisu se považují z mechanického a geometrického hlediska za splněné, pokud odchylky nepřekročí nevyhnutelné výrobní odchylky.
 - 1.2 Pokud jde o fotometrické vlastnosti, není shoda sériově vyráběných světlometů zpochybněna, jestliže se při zkoušení fotometrických vlastností náhodně vybraného světlometu vybaveného standardní žárovkou:
 - 1.2.1 žádná měřená hodnota neodchyluje nepříznivě o více než 20 % od hodnot předepsaných tímto předpisem.
Pro pásmo III může být maximální odchylka:
0,3 lx, odpovídá 20 %,
0,45 lx, odpovídá 30 %
 - 1.2.2 a jestliže u dálkového světla s bodem HV ležícím uvnitř izoluxy $0,75 E_{\max}$ je pro fotometrické hodnoty v libovolném měřicím bodě podle bodů 4.3 a 4.4 přílohy 3 tohoto předpisu dodržena u maximálních hodnot odchylka +20 % a u minimálních hodnot odchylka -20 %.
 - 1.2.3 Pokud výsledky výše uvedených zkoušek nesplňují požadavky, zkoušky se zopakují s jinou standardní žárovkou.
 - 1.2.4 Světlometry se zjevnými závadami se neberou v potaz.
 - 1.3 Je-li světlomet vybaven sadou žárovek s barevnou teplotou podle normy A, je nutné dodržet chromatické souřadnice.

Hodnoty fotometrických vlastností světlometu, který je vybaven bezbarvou žárovkou a vyzařuje selektivně žluté světlo, se vynásobí koeficientem 0,84.
2. PRVNÍ ODBĚR VZORKŮ

Při prvním odběru vzorků se namátkou vyberou čtyři světlometry. Vzorek prvních dvou světlometů se označí písmenem A, vzorek druhých dvou světlometů písmenem B.

 - 2.1 Shodnost není zpochybněna
 - 2.1.1 Po provedení odběru vzorků postupem podle obrázku 1 této přílohy se shodnost sériově vyráběných světlometů nezpochybní, jsou-li u světlometů odchylky naměřených hodnot v nepříznivém směru následující:
 - 2.1.1.1 Vzorek A

A1: jeden světlomet	0 %
jeden světlomet ne více než	20 %
A2: oba světlometry o více než	0 %
avšak ne více než o	20 %
přechod k vzorku B	
 - 2.1.1.2 Vzorek B

B1: oba světlometry	0 %

2.2 Shodnost je zpochybněna

2.2.1 Po provedení odběru vzorků podle obrázku 1 této přílohy je shodnost sériově vyráběných světlometů zpochybněna a výrobce musí být vyzván, aby uvedl výrobu do souladu s požadavky (nápravná opatření), pokud jsou odchylky naměřených hodnot světlometů následující:

2.2.1.1 Vzorek A

A3: jeden světlomet ne více než	20 %
jeden světlomet více než	20 %
avšak ne více než	30 %

2.2.1.2 Vzorek B

B2: v případě A2

jeden světlomet více než	0 %
avšak ne více než	20 %
jeden světlomet ne více než	20 %

B3: v případě A2

jeden světlomet	0 %
jeden světlomet více než	20 %
avšak ne více než	30 %

2.3 Odnětí schválení

Shodnost je zpochybněna a použije se bod 11, jestliže při postupu odběru vzorků podle obrázku 1 této přílohy jsou odchylky naměřených hodnot světlometů:

2.3.1 Vzorek A

A4: jeden světlomet ne více než	20 %
jeden světlomet více než	30 %
A5: oba světlometry více než	20 %

2.3.2 Vzorek B

B4: v případě A2

jeden světlomet více než	0 %
avšak ne více než	20 %
jeden světlomet více než	20 %

B5: v případě A2

oba světlometry více než	20 %

B6: v případě A2

jeden světlomet	0 %
jeden světlomet více než	30 %

3. OPAKOVANÝ ODBĚR VZORKŮ

V případech A3, B2 a B3 je nutný opakovaný odběr vzorků. Třetí vzorek C dvou světlometů a čtvrtý vzorek D dvou světlometů, které jsou vybrány ze zásob světlometů vyrobených po nápravném opatření, je nutné odebrat do dvou měsíců od oznámení.

3.1 Shodnost není zpochybněna

3.1.1 Po provedení odběru vzorků podle obrázku 1 této přílohy není shodnost sériově vyráběných světlometů zpochybněna, jsou-li odchylky naměřených hodnot u světlometů následující:

3.1.1.1 Vzorek C

C1: jeden světlomet	0 %
jeden světlomet ne více než	20 %
C2: oba světlomety více než	0 %
avšak ne více než	20 %
přechod k vzorku D	

3.1.1.2 Vzorek D

D1: v případě C2	
oba světlomety	0 %

3.2 Shodnost je zpochybněna

3.2.1 Po provedení odběru vzorků podle obrázku 1 této přílohy je shodnost sériově vyráběných světlometů zpochybněna a výrobce musí být vyzván, aby uvedl výrobu do souladu s požadavky (nápravná opatření), pokud jsou odchylky naměřených hodnot světlometů následující:

3.2.1.1 Vzorek D

D2: v případě C2	
jeden světlomet více než	0 %
avšak ne více než	20 %
jeden světlomet ne více než	20 %

3.3 Odnětí schválení

Shodnost je zpochybněna a použije se bod 11, jestliže při postupu odběru vzorků podle obrázku 1 této přílohy jsou odchylky naměřených hodnot světlometů:

3.3.1 Vzorek C

C3: jeden světlomet ne více než	20 %
jeden světlomet více než	20 %
C4: oba světlomety více než	20 %

3.3.2 Vzorek D

D3: v případě C2	
jeden světlomet 0 nebo více než	0 %
jeden světlomet více než	20 %

4. ZMĚNA SVISLÉ POLOHY ČÁRY ROZHRAŇÍ

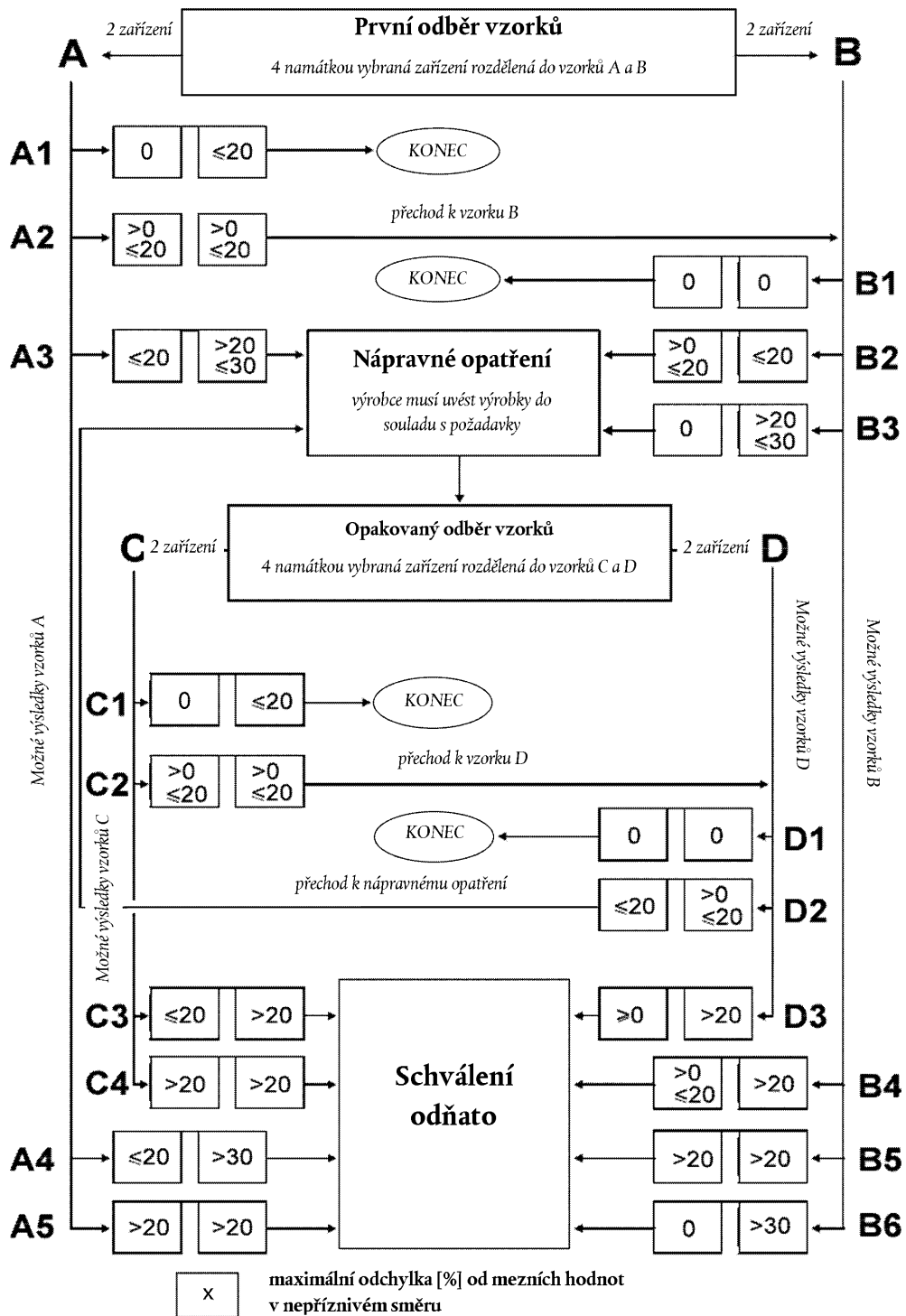
Pro ověření změny svislé polohy čáry rozhraní vlivem tepla se použije následující postup:

Jeden ze světlometů vzorku A po odběru podle obrázku 1 této přílohy se po podrobení třem po sobě jdoucím cyklům podle bodu 2.2.2 přílohy 4 odzkouší postupem uvedeným v bodě 2.1 přílohy 4.

Světlo met se považuje za vyhovující, nepřekračuje-li hodnota Δr úhel 1,5 mrad.

Pokud tato hodnota překročí 1,5 mrad, ale není větší než 2,0 mrad, podrobí se druhý světlo met ze vzorku A zkoušce, po níž průměrná hodnota absolutních hodnot měřených na obou vzorcích nesmí překročit 1,5 mrad. Pokud však u vzorku A není hodnota 1,5 mrad splněna, podrobí se oba světlo mety vzorku B témuž postupu a hodnota Δr nesmí u žádného z nich překročit 1,5 mrad.

Obrázek 1

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS